

Torsdag den 14. januar 2010 (D)

1

38. møde

Torsdag den 14. januar 2010 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til klima- og energiministeren om klimatopmødet.
Af Anne Grete Holmsgaard (SF), Mette Gjerskov (S), Margrethe Vestager (RV) og Per Clausen (EL).
(Anmeldelse 12.01.2010).

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 26:

Forespørgsel til statsministeren om klimatopmødet.
Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Anmeldelse 12.01.2010).

3) Forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til kulturministeren om kulturpolitik.
Af Mogens Jensen (S), Pernille Frahm (SF), Johs. Poulsen (RV) og Per Clausen (EL).
(Anmeldelse 08.12.2009. Fremme 10.12.2009).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):
Lovforslag nr. L 103 (Lov om Natur- og miljøklagenævnet) og

Lovforslag nr. L 104 (Lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love (Ændringer som følge af lov om Natur- og miljøklagenævnet m.v.)).

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):
Lovforslag nr. L 105 (Lov om ændring af lov om menighedsråd og lov om folkekirkens økonomi (Samarbejde mellem menighedsråd m.v.)).

Christine Antorini (S), Nanna Westerby (SF), Marianne Jelved (RV) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL):
Forespørgsel nr. F 27 (Hvordan vil ministeren sikre, at professionshøjskolerne får mulighed for at leve op til deres lovbestemte forplig-

telse til at sikre uddannelsesforsyning i alle egne af landet – også i udkantsområder – f.eks. uddannelsen til lærer og pædagog, herunder eventuelt ændre taxametersystemet, så det gør det muligt at leve op til denne forpligtelse?).

Titlerne på de fremsatte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til klima- og energiministeren om klimatopmødet.
Af Anne Grete Holmsgaard (SF), Mette Gjerskov (S), Margrethe Vestager (RV) og Per Clausen (EL).
(Anmeldelse 12.01.2010).

Sammen med dette punkt foretages:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 26:

Forespørgsel til statsministeren om klimatopmødet.
Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Anmeldelse 12.01.2010).

Kl. 10:00

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af disse forespørgsler, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) Forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til kulturministeren:

Vil ministeren redegøre for den kulturpolitiske situation i Danmark og herunder for, hvad ministeren vil gøre for
- at sikre, at flere danskere får mulighed for at deltage i samfundets kulturtilbud, herunder særlig i udkantsområderne
- at sikre flere frie og ikke politisk styrede ressourcer til kunsten og
- at sikre den nødvendige armslængde i dansk kulturpolitik?
(Anmeldelse 08.12.2009. Fremme 10.12.2009).

Kl. 10:01

Formanden:

Jeg skal gøre opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse først vil finde sted tirsdag den 19. januar 2010.

Den første, der får ordet, er hr. Mogens Jensen fra Socialdemokratiet som ordfører for forespørgslerne for at begrunde forespørgslen.

Kl. 10:01

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Mogens Jensen (S):

Med denne forespørgselsdebat ønsker Socialdemokraterne, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten, at vi i Folketinget får en bred og samlet debat om den kulturpolitiske situation i Danmark og om, hvilke politiske tiltag der er behov for for at fremme den kunstneriske og kulturelle udvikling.

Finanskrisen har jo også sat sit tydelige præg på kunstens livsbeta-
tingelser i det seneste år. Mange kunstnere og kulturinstitutioner
rammes også, når danskerne holder på pengepungen, og ikke mindst
når virksomheder og private sponsorer pludselig opgiver deres spon-
sorater og donationer til kunst og kultur. Det er en udvikling, der jo
yderligere er forstærket af, at statens investeringer i kunsten i bedste
fald har været stagnerende, men på en række områder også faldende
i de seneste 8 år.

Det påvirker naturligvis også kunstens udfoldelsesmuligheder.
Det er ikke muligt at understøtte vækstlag og dermed den nye kunst i
det omfang, som er nødvendigt. Bl.a. har Statens Kunstråd jo gang
på gang påpeget, at de må afvise langt de fleste af de kvalificerede
ansøgninger, de får om nye kunstneriske projekter inden for bl.a.
musik og scenekunst. Mange gode, nye kunst- og kulturprojekter ser
derfor ikke dagens lys, og der er derfor god grund til, at vi i dag får
drøftet, hvordan vi i fællesskab kan sikre de nødvendige ressourcer
til at støtte vækstlagene og dermed også kunsten og kulturen generelt
i Danmark.

Vi står også over for en stor udfordring i forhold til alle de alt for
mange danskere, der i dag ikke deltager eller ikke har mulighed for
at deltage i samfundets kulturtilbud. Jeg tror ikke, det er nogen hem-
melighed, at den samlede opposition fra første færd faktisk har været
tilfreds med, at kulturministeren i sit første større kulturpolitiske ud-
spil, »Kultur til alle«, nu også ønsker at sætte det fokus i kulturpoli-
tikken. Det vil vi meget gerne medvirke til.

Vi fremsatte allerede i foråret 2008 et beslutningsforslag om det-
te, som regeringspartierne og DF dengang desværre ikke kunne til-
slutte sig. Men det er vores håb, at vi med debatten her i dag kan få
alle Folketingets partier til at enes om at igangsætte forhandlinger
om en fælles handlingsplan, der sikrer de nødvendige ressourcer til
kunstnerisk og kulturel udvikling, styrker vækstlagene i dansk kunst-
og kulturliv og sikrer muligheder for, at flere danskere får mulighed
for at få adgang til kunst- og kulturtilbud i vores samfund.

Kl. 10:04

Formanden:

Ja tak til hr. Mogens Jensen. Så er det kulturministeren til besvarelse
af forespørgslen.

Kl. 10:04

Besvarelse

Kulturministeren (Carina Christensen):

Til den her forespørgselsdebat er jeg blevet bedt om at redegøre for
den kulturpolitiske situation i Danmark, herunder hvad jeg vil gøre
for at sikre, at flere danskere får mulighed for at deltage i samfun-
dets kulturtilbud, særlig i udkantsområderne; hvad jeg vil gøre for at
sikre frie og ikke politisk styrede ressourcer til kunsten; og endelig
hvad jeg vil gøre for at sikre den nødvendige armslængde i dansk
kulturpolitik.

Om den kulturpolitiske situation kan jeg oplyse, at den generelt
er god, og at det danske kulturliv fortsat blomstrer.

Først lidt om økonomien: For så vidt angår kulturbudgettet, synes
jeg, det er flot, at vi i lyset af finanskrisen har formået at holde kul-
turbevillingerne på et stabilt højt niveau på ca. 6 mia. kr., og at vi
med finansloven for 2010 endda har fundet penge til at prioritere nye
kulturelle områder.

Kulturbudgettet ligger i dag på et højt og flot niveau, og det er
med til at sikre en vigtig mangfoldighed på kulturområdet. Kommu-
nalreformen har også medført, at kommunerne har styrket deres en-
gagement i kulturlivet og har forøget deres tværkommunale arbejde.
Efter kommunalreformen blev der etableret selvstændige fritids- og
kulturudvalg i 64 af de 98 nye kommuner. Det er altså i 65 pct. af de
nye kommuner. Til sammenligning var der selvstændige udvalg på
fritids- og kulturområdet i omkring 50 kommuner af 269, altså kun i
19 pct. af de såkaldte gamle kommuner. Kommunerne synes også at
bevare en svagt stigende økonomisk indsats på kulturområdet.

På min turné rundt i landet synes jeg også generelt, at kommuner-
ne har virket ambitiøse på kulturområdet. De har overalt i landet fo-
kus på de mange positive værdier, der ligger i en aktiv kulturpolitisk
indsats. Kunstnerhuset i Skærbæk, den nye teatersal i Musikhuset i
Esbjerg, som jeg var ovre at åbne i går aftes, kunstmuseet Heart i
Herning og Nordkraft i Aalborg er meget gode konkrete eksempler
på det.

I Kulturministeriet har vi også oplevet en stor interesse for at
samarbejde lokalt og med staten. Vi har f.eks. kulturaftaler med de
fleste af landets kommuner. I kulturaftalerne sætter vi fokus på fæl-
les mål og visioner, og staten bidrager konkret til nogle af de tvær-
kommunale udviklingsprojekter. Nok så vigtigt er det dog, at aftaler-
ne bliver grundstenen til et øget tværkommunalt samarbejde, for selv
om kommunerne er blevet større, er der rigtig mange formål, som
man med fordel kan arbejde sammen om.

Der sker meget i kommunerne, men det er langtfra det eneste
sted, hvor kulturen udfolder sig. For at nævne nogle eksempler: I
2009 var der det højeste samlede besøgstal i danske biografer i rigtig
mange år. Vi støtter dansk film med over 300 mio. kr. om året. De
statslige kulturinstitutioner udvikler sig fortsat positivt, f.eks. med
nye rammer for Statens Arkiver. I 2009 blev der afsat 20 mio. kr. til
breddeidrætskommuner, så flere borgere kan deltage i sports- og
idrætsaktiviteter. Vi har nedsat et udvalg, der skal se på biblioteker-
nes rolle i videnssamfundet, og som snart kommer med deres rapport
og anbefalinger. Vi har også nedsat et teaterudvalg, som er ved at se
på teatersituationen i Danmark, og som også snart kommer med de-
res rapport og anbefalinger. Med finansloven for 2010 er det lykke-
des at tilføje endnu flere midler til de rytmiske spillesteder, og vi har
sikret en fortsættelse af huskunstnerordningen.

Den danmarksturné, jeg tog på sidste år, var i høj grad med til at
vise mig, hvor meget engagement og hvor mange gode ideer der fin-
des i hele landet, både hos kommunerne i de mange lokale projekter
og blandt de udøvende kunstnere. Det var en inspirerende tur, der ef-
terlod mig med et meget positivt indtryk af det kulturelle liv, som
det ser ud i Danmark i dag, et indtryk, som jeg er glad for at kunne
videreformidle her i dag.

Kl. 10:09

Kulturpolitik er som bekendt mange ting. Det er samarbejde med
kommunerne og skabelse af relevante og vedkommende kulturtil-
bud, som der bl.a. er fokus på i min nye strategi »Kultur for Alle«. Men
»Kultur for Alle« dækker jo ikke alt på kulturområdet, og den
er ikke udtryk for den samlede kulturpolitiske retning fremover. Kul-
turpolitik er andet og mere end »Kultur for Alle«. Det er bl.a. det
kommende medieforlig, som giver os en chance for at skabe et mere
åbent og professionelt medielandskab i Danmark; det er en ny strate-
gi for internationaliseringen af dansk kulturliv, som sætter fokus på
kvalitet og dynamik på højeste internationale niveau; og det er en
kommende ny filmaftale for en branche med den kreativitet og vi-
den, som skal skabe et konkurrencedygtigt samfund i fremtiden.

Der er mange fremadrettede, perspektivrige projekter, der også indgår som en vigtig del af kulturpolitikken fremover, og selv om der løbende er diskussioner på tværs af det politiske spektrum, mener jeg, at der grundlæggende er enighed om de overordnede indsatsområder, som kulturpolitikken bygger på. Vi har nogle brede politiske forlig på kulturområdet: det gælder medieområdet, filmområdet, de kunstneriske uddannelser og Det Kongelige Teater.

I 2009 har vi herudover indgået aftaler om bl.a. fuld liberalisering af bogmarkedet, fordeling af UMTS-midler, aftale om fusioner på de kunstneriske uddannelser og en tillægsaftale til mediaaftalen om udviklingen af radiomarkedet i Danmark. Og i 2010 er der en række aftaler på programmet, bl.a. mediaaftalen, filmaftalen og aftalen om de kunstneriske uddannelser. Her ønsker jeg også at indbyde til brede politiske drøftelser, og der er ingen, der er ekskluderet på forhånd.

Det tema, der konkret spørges ind til i dag, handler om, hvordan flere danskere kan deltage i samfundets kulturtilbud. Det er et af de emner, der også ligger mig meget på sinde. Jeg har inden jul lanceret en kulturpolitisk strategi, »Kultur for Alle«, der i høj grad adresserer dette spørgsmål. Målet med strategien er, at alle danskere skal have de bedste muligheder for at møde og få ejerskab til kunsten og kulturen; alle skal sikres adgang til kulturtilbud, som henvender sig til dem. Vi skal have et kulturliv, der skaber relevante og vedkommende kulturtilbud af høj kvalitet, og som møder danskerne dér, hvor de er.

Anmelderne af den her forespørgsel spørger, hvordan regeringen vil sikre, at flere danskere, særlig i udkantsområderne, får mulighed for at deltage i samfundets kulturtilbud. Det er udtryk for en bekymring, som jeg godt kan forstå, for der er desværre for mange borgere, der ikke føler, at kulturtilbuddene er til for dem. Fra kulturvaneundersøgelsen fra 2004 ved vi, at mange af de borgere, der er betegnet som ikkebrugere af kulturtilbud, netop er bosat i yderområderne. Og derfor forholder »Kultur for Alle« sig i høj grad til ikkebrugerne og bidrager til, at der bliver gjort en særlig indsats for dem.

Der er tre punkter i »Kultur for Alle«, der særlig bakker op om denne indsats:

For det første lægger »Kultur for Alle« op til, at vi fra statens side går ind i et endnu tættere samarbejde med alle de stærke kommunale kræfter ude i landet, så kulturtilbud i endnu højere grad når ud til alle borgere. Det skal bl.a. ske gennem en fremadrettet styrkelse af kulturaftalerne; her skal der være endnu mere sparring og dialog mellem staten og de kommunale parter; der skal være særlig fokus på videndeling, så man i højere grad kan formidle og dele erfaringer på tværs af kommuner; og de statslige institutioner skal indgå i et øget samarbejde med lokale kulturinstitutioner. Jeg forestiller mig også, at vi med kulturaftalerne kan være med til at igangsætte pilotprojekter, der kan understøtte sigtet i »Kultur for Alle«.

Kl. 10:13

For det andet understreger »Kultur for Alle«, at kunsten, kulturen og kulturarven i højere grad skal ud dér, hvor borgerne er. De skal møde den i det offentlige rum som en del af deres hverdag, og den skal bidrage til, at flere får appetit på at opsoge andre kulturtilbud på egen hånd. Kunst, kultur og kulturarv i det offentlige rum er på ingen måde en erstatning for de traditionelle kulturinstitutioner, men strategien skal bidrage til, at kulturinstitutionerne kommer ud af deres vante rammer og viser eksempler på noget af det, man ellers kan opleve på kulturinstitutionen. I den forbindelse er det vigtigt, at man ikke går på kompromis med kvaliteten af det, der udstilles eller opføres. Den kunst, kultur og kulturarv, som borgerne møder, skal være kendetegnet ved sin høje kvalitet, lige meget om den er i eller uden for institutionen.

Endelig, for det tredje, understreger »Kultur for Alle«, at kulturinstitutionerne skal være bedre til at tilpasse sig borgernes behov og ønsker, og de skal styrke deres formidling, så den også når de borgere, der ikke plejer at benytte sig af de traditionelle kulturtilbud.

»Kultur for Alle« handler *ikke* om, at vi skal give endnu flere penge til kulturen; det handler om, hvordan vi kan gøre tingene endnu bedre, end vi gør det i dag; om, hvordan vi kan se på og formidle kulturen på nye måder.

Der bliver også spurgt om, hvad jeg vil gøre for at sikre flere frie midler til kunsten. Hertil vil jeg ganske kort konstatere, at det er min opfattelse, at vi i Danmark har en ganske fin og fornuftig balance mellem frie og øremærkede midler til kunsten. En ganske substantiel andel af midlerne til kunsten er uddelegeret til Statens Kunstråd og Statens Kunstfond til fordeling.

Statens Kunstråd havde i 2007 samlet 366,8 mio. kr. til sin rådighed. Heraf var 56 pct. helt frie midler, som vi ikke fra Folketingets side havde øremærket yderligere, end at pengene skulle gå til en bestemt kunstart, f.eks. musikken. Den balance har siden ændret sig, således at der i 2010 er 59 pct. af Kunstrådets samlede midler på 388,5 mio. kr., der er uden politiske bindinger. Det synes jeg er en god balance. Dertil kommer jo så også de midler, som Statens Kunstfond administrerer, og som heller ikke er underlagt andre politiske bindinger end dem, der følger af lov om Statens Kunstfond. Statens Kunstfond har i 2010 91,5 mio. kr. til sin rådighed, og det er bestemt også en betragtelig sum penge.

Om armslængdeprincippet som sådan vil jeg sige: Armslængdeprincippet betyder, at konkrete beslutninger om tildeling af støtte til kunstneriske og kulturelle projekter foretages af særligt udpegede, uden politisk indblanding i den enkelte afgørelse. Armslængdeprincippet betyder ikke, at vi politikere har deponeret alle beslutninger vedrørende kunst- eller kulturpolitikken i kunstfaglige organer. Det er stadig os her i Folketinget, der i relation til lovgivningen på området eller i relation til finansloven træffer beslutning om de overordnede politiske og økonomiske rammer.

Så når der spørges ind til, hvordan jeg vil sikre armslængdeprincippet i fremtiden, må jeg sige, at det er noget, der virkelig ligger mig meget på sinde. Der skal fortsat være en klar balance mellem os politikere og de kunstfagligt udpegede og mellem de overordnede politiske rammer og de konkrete beslutninger om tildeling af støtte.

Jeg ser frem til, at vi også efter debatten kommer til at indgå i nogle konstruktive drøftelser om kulturområdet, og jeg ser frem til en god debat her i dag.

Kl. 10:18

Formanden:

Tak til ministeren. Så går vi til Folketingets forhandling, og den første, der får ordet, er hr. Mogens Jensen som ordfører for forespørgslerne.

Kl. 10:18

Forhandling

(Ordfører for forespørgslerne)

Mogens Jensen (S):

Når jeg her i dag hører kulturministeren redegøre for sit billede af den kulturpolitiske situation i Danmark, er jeg nødt til at sige: Helt ærligt, skal vi nu ikke prøve at lægge al skønmaleriet til side og prøve at få tegnet et realistisk billede af, dels hvordan dansk kunst- og kulturliv egentlig har det, og dels hvilke kulturpolitiske initiativer der reelt er behov for i årene fremover?

Det nytter jo ikke noget, at kulturministeren nu nok en gang står her og maler det her store skønmaleri, hvor alt bare er godt og fryd og gammen, for det er ikke virkeligheden. Finanskrisen har også ramt kunsten og kulturen. Mange kulturinstitutioner er trængt, bl.a. de regionale spillesteder, hvor flere kæmper med meget, meget dårlig økonomi, og mange kunstnere oplever nedgang i deres indtægter, også fordi danske virksomheder nu trækker deres kunst- og kultursponsorater og donationer, som regeringen jo har været med til at

sikre udgør en stadig større og vigtig del af kulturinstitutionernes indtægter, væk. Samtidig har regeringen pålagt kulturinstitutionerne effektiviseringsbesparelser for over 1 mia. kr.

Jo, vi har stadig væk et godt og levende kulturliv i Danmark, men det kunne bare være så meget bedre, hvis regeringen og kulturministeren reelt prioriterede, at gode bøger, film, musik, billedkunst og teater betyder utrolig meget for danskerne og faktisk bidrager enormt til samfundsudviklingen.

Socialdemokraterne mener, at der er fire hovedudfordringer for kulturpolitikken, som vi skal møde i de kommende år. Den første udfordring er, at vi skal fokusere langt mere på de kunstneriske vækstlags vilkår. På grund af regeringens manglende prioritering må flere af Kunstrådets fagudvalg afvise langt størstedelen af de kvalificerede ansøgninger om kunstprojekter, som de modtager. Det er ikke holdbart. Her er der behov for flere frie og ikke politisk styrede ressourcer, som kan investeres i vækstlaget.

Respekten for armslængdeprincippet, altså at der ikke sker en politisk styring af kunsten, er en anden hovedudfordring. Man skulle ikke tro, at det var nødvendigt at forsvare det princip i Danmark, men når man oplever, at regeringens støtteparti, Dansk Folkeparti, uden indsigelser fra kulturministeren angriber navngivne medarbejdere og programmer i DR og udøver politisk censur på enkeltforestillinger og instruktører på Det Kongelige Teater, så er der altså grund til at råbe vagt i gevær – for ikke at tale om, når fru Pia Kjærsgaard ønsker politisk at bestemme, hvilken kunst der skal støttes i Danmark.

Kl. 10:21

Det er en uhyggelig udvikling, som må stoppes. Som landets første kulturminister, Julius Bomholt, jo sagde så klart: Kunsten skal støttes, ikke styres. En fri kunststøtte udgør kernen i et demokrati.

En tredje udfordring i dansk kulturliv i det kommende år er at få stoppet den omsiggribende detailstyring af kulturinstitutionerne, som sker gennem bureaukratisk kontraktstyring. Kulturinstitutionerne skal simpelt hen sættes mere fri. Deres kreativitet bliver let kvalt af de mange centralt fastlagte krav, og institutionerne bruger alt for mange medarbejdertimer på administration frem for kreativ og kunstnerisk udvikling. Kunst og kultur kan altså ikke måles og vejes på samme måde som en pølsefabrik. Vi skal hurtigst muligt have igangsat en revision af alle resultatkontrakterne på Kulturministeriets område med henblik på at fjerne unødigt detailstyring og bureaukrati.

Den fjerde og sidste udfordring – og det er ikke den mindst vigtige – er, hvordan vi sikrer, at alle danskere og ikke kun to tredjedele af danskerne har adgang til kulturen. Socialdemokraterne har før jul fremlagt 12 præcise forslag til, hvad vi mener der skal gøres – forslag, som også er finansieret på vores finanslovsforslag for 2010. En række elementer kan også genkendes i det udspil, ministeren er kommet med, »Kultur for alle«.

Så vi har altså meget konkrete forslag, som kan gå hånd i hånd med kulturministerens udspil. Jeg håber, at vi her i dag kan få et tilsagn fra kulturministeren om, at hun nu vil forhandle med alle Folketingets partier om en fælles indsats på det her område. Ellers bliver ministerens forslag jo kun et paradeforslag, der ser fint ud på papiret, men som ministeren reelt ikke har intentioner om at føre ud i livet sammen med de af Folketingets partier, som gerne vil være med til det. Et af problemerne ved ministerens forslag er jo den manglende afsættelse af ressourcer; alt det, ministeren foreslår, kan simpelt hen ikke holdes inden for de nuværende rammer, så finansieringen må vi selvfølgelig i fællesskab prøve at finde en løsning på.

På baggrund af det her vil jeg gerne på vegne af Det Radikale Venstre, SF, Enhedslisten og Socialdemokraterne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget understreger, at et rigt kunst- og kulturliv er en væsentlig forudsætning for såvel den menneskelige som samfundsmæssige udvikling i Danmark. Dette kræver, at det danske samfund sikrer de bedst mulige rammer for kulturel og kunstnerisk udvikling i hele landet.

Det er vigtigt at sikre, at vækstlagene i dansk kulturliv har gode arbejdsvilkår, ligesom armslængdeprincippet skal respekteres ved tildeling af midler til kunstnere.

Folketinget konstaterer, at op mod en tredjedel af danskerne enten slet ikke eller kun i begrænset omfang deltager i samfundets kulturtilbud. Alle i Danmark skal have mulighed for at få adgang til relevante og vedkommende kulturtilbud.

Folketinget pålægger derfor regeringen at indlede forhandlinger med Folketingets partier om en fælles kulturpolitisk handlingsplan, der sikrer de nødvendige ressourcer til kulturel og kunstnerisk udvikling, styrker vækstlagene i dansk kunst- og kulturliv og sikrer, at flere danskere får mulighed for at få adgang til kunst- og kulturtilbuddene i samfundet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 29).

Kl. 10:24

Formanden:

Tak. Det således oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets videre forhandlinger.

Der er ønsker om korte bemærkninger til hr. Mogens Jensen, og den første er fra fru Karin Nødgaard.

Kl. 10:24

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg synes jo, at det lidt kommer til at lyde i dag, som om det enten er sort eller hvidt. Og i dag er alting så forfærdeligt. Derfor kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre hr. Mogens Jensens kommentar til det, der faktisk er blevet gjort de senere år.

Det er jo sådan, at regeringspartierne sammen med Dansk Folkeparti har vedtaget nogle finanslove, hvor vi faktisk har tilgodeset kulturen vældig godt. I det år, vi nu er gået ud af, var det jo sådan, at vi faktisk både fik lavet en kulturbevaringspulje og fik afsat en masse midler til Den Gamle By, bevillinger til litteraturen, til digitalisering af Grundtvigs forfatterskab, til skolekoncerter og flere ting. Jeg synes da, det er meget positivt, at vi fik lavet den aftale. Kulturbevaringspuljen var faktisk på 150 mio. kr. Og for 2010-finansloven er det jo sådan, at vi faktisk har styrket teatrene og de rytmiske spillesteder, som hr. Mogens Jensen også er inde på i sin tale. Dansk idræt er blevet styrket, huskunstnerordningen, kulturminde, formidling af Vedersø Præstegård osv. osv.

Jeg synes jo, at man også bør komme ind på nogle af de ting, som faktisk er blevet tilgodeset, og anerkende, at der også fra andre partier er lagt et stort arbejde for at støtte kulturen.

Kl. 10:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:26

Mogens Jensen (S):

Som jeg sagde i min ordførertale, mener jeg også, vi i Danmark har et godt og rigt kulturliv i dag, og det tror jeg ingen regering kan slå ned. Men når det handler om bevillingerne til dansk kultur, er virkeligheden jo – hvilket fru Karin Nødgaard også må give mig ret i – at i bedste fald kan man betragte de penge, der er givet til kulturen gennem de seneste år fra statens side, som værende stagnerende. Der gives ikke én eneste krone mere til dansk kunst og kultur i dag, end der gjorde i 2001, da regeringen trådte til.

Når fru Karin Nødgaard nævner en lang række eksempler på ting, der er blevet støttet, er pengene jo fundet i andre dele af kulturlivet.

Det er de, fordi man ikke længere ønsker at støtte kulturskoler ude i landets kommuner, fordi man ikke længere ønsker at støtte billed-kunstneriske grundkurser ude i landets kommuner, fordi man har sikret så få penge til f.eks. Kunstrådets musikfaglige udvalg, at de er blevet nødt til at skære ned på tilskuddet til de regionale spillesteder, og fordi man nu har sat et loft over egnsteaterbevillingerne, så kommunerne i langt højere grad skal begynde at betale statens andel til egnsteatrenes udvikling. Jeg kan nævne en lang række eksempler, hvor regeringen rent faktisk gennemfører en politik, der går ud over dansk kunst- og kulturliv.

Kl. 10:27

Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 10:27

Karin Nødgaard (DF):

Det kunne vi jo have en længere diskussion om nu. Men jeg synes, der er en anden ting, jeg godt vil komme ind på i dag, og det er forespørgslens tekst, hvor man spørger, om ministeren vil redegøre for den kulturpolitiske situation i Danmark. Men alt drejer sig jo ikke om penge, og det synes jeg vi skal komme lidt ind på nu.

De senere dage har der jo været en meget aktiv debat i aviserne om det, der hedder selvcensur, og jeg synes, det kunne være meget interessant at høre Socialdemokraternes ordfører kommentere den kendsgerning, at det har vist sig, at 12 pct. af kunstnerne i Danmark faktisk er stærkt bekymrede og derfor i forhold til det, de producerer, overvejer, om de egentlig skal producere og udgive det, de nu har tænkt sig, fordi de er bange for at krænke andre. Er det egentlig ikke også et kæmpeproblem i forhold til situationen i Danmark angående ytringsfrihedsdebat osv.? Det kunne jeg godt tænke mig at høre ordførerens kommentar til.

Kl. 10:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:28

Mogens Jensen (S):

Jo, jeg mener, at det klart er et stort problem, hvis der er kunstnere i det her land, der mener, at de bliver nødt til at censurere sig selv. Men jeg synes bare, at det, der kunne være vigtigt, er at kigge på, hvad årsagen til selvcensuren er.

Jeg nævnte i mit indlæg, at ordførerens eget parti jo er det parti i Folketinget, der efter min opfattelse udøver politisk censur i en helt ubehagelig grad over for en række af vores kulturinstitutioner, som når man f.eks. angriber det ene program efter det andet i Danmarks Radio og programmedarbejdere og beskylder dem for at være politiske lejesvende. Man angriber forestillinger på Det Kongelige Teater og instruktører på Det Kongelige Teater, der sætter forestillinger op, og beskylder dem for at være politiske lejesvende, og hvis der er noget, der kan være med til at medføre selvcensur, er det den slags fuldstændig utidige og uacceptable angreb på kunsten og kulturinstitutionerne.

Kl. 10:29

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Per Dalgaard.

Kl. 10:29

Per Dalgaard (DF):

Jeg kan jo forstå på hr. Mogens Jensen, at bare der kommer flere penge til, er alle problemer løst. Men jeg vil gerne lige følge op på det, fru Karin Nødgaard kom frem med.

Jeg vil spørge hr. Mogens Jensen: Hvornår oplevede man f.eks. tilbage i 1960'erne og 1970'erne, at danske kunstnere holdt sig tilbage fra at kritisere f.eks. kristendommen, endda rigtig groft? Hvornår oplevede man det? Jeg vil også spørge: Hvad er det så egentlig, der er årsagen til, at de gør det i dag, hvis man lige ser bort fra, havde jeg nær sagt, den grammofonplade, som kører med, at det selvfølgelig er Dansk Folkeparti, der er årsag til næsten alle dårligdomme, i hvert fald på kulturområdet? Kunne hr. Mogens Jensen finde en anden årsag til, at kunstnerne i dag virkelig holder sig tilbage og egentlig ikke vil/tør udøve den kunst, de egentlig burde udøve?

Kl. 10:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:30

Mogens Jensen (S):

Jeg er altså nødt til at sige til den konservative ordfører, at det forholder sig sådan – undskyld, Dansk Folkepartis ordfører, jeg beklager meget, undskyld til hr. Henrik Rasmussen – at når vi taler om penge, er der ikke forskel på kunst og kultur og alle mulige andre områder, som vi her i Folketinget giver penge til. Det koster penge at have et sundhedsvæsen, det koster flere penge at få et bedre sundhedsvæsen og få flere omfattet af det, og sådan er det altså også med kunst og kultur. Det er, som om man ikke kan tillade sig at tale om, at her kan der også være behov for øgede ressourcer, og det er der jo i særlig høj grad, fordi regeringen nu i 8 år – i 8 år – ikke har bevilget én eneste ekstra krone til det område, fordi det ikke bliver prioriteret.

Hvad angår selvcensur, er jeg fuldstændig enig med ordføreren i, at det er et problem, hvis danske kunstnere føler sig censureret. Men så synes jeg ærlig talt, at ordførerens eget parti skulle fejle for egen dør og i hvert fald gøre sit til ikke at bidrage til selvcensur i det danske samfund.

Kl. 10:31

Formanden:

Hr. Per Dalgaard.

Kl. 10:31

Per Dalgaard (DF):

Jamen det er jo fantastisk. Jeg tror altså lige, jeg vil prøve igen: Hvad er årsagen til, at kunstnerne i dag udøver selvcensur i udstrakt grad? Mener hr. Mogens Jensen virkelig, at Dansk Folkepartis indflydelse er så stor på de mennesker, som har kunstneriske tendenser og udøver kunst og skriver i aviserne, at det er noget, vi bestemmer? Må jeg ikke lige bede om et andet svar, et svar, som forholder sig til den virkelige verden.

Kl. 10:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:32

Mogens Jensen (S):

Jamen jeg kan da godt forstå, når medarbejdere på Det Kongelige Teater, instruktører og kunstnere, eller for den sags skyld i DR begynder at kigge sig selv lidt over skulderen. Jeg synes ikke, det er i orden, og jeg synes bestemt ikke, de skal gøre det, men jeg kan godt forstå, at de gør det, når man ved, hvor stor indflydelse Dansk Folkeparti har på bevillingerne, både i forhold til Danmarks Radio og i forhold til Det Kongelige Teater.

Det er jo netop derfor, Dansk Folkeparti og dets medlemmer skal holde sig fra at forsøge at styre politisk, hvad der foregår i både Danmarks Radio og på Det Kongelige Teater. Vi har et demokrati i det

her land, der også indbefatter kunstnerisk ytringsfrihed, og hvis man spiller en forestilling på Det Kongelige Teater, som giver udtryk for noget bestemt, har man ret til det og lov til det uden at blive angrebet af Dansk Folkeparti, og det samme gælder f.eks. de dramaer, der bliver spillet på Det Kongelige Teater.

Kl. 10:33

Formanden:

Tak til hr. Mogens Jensen. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, og det vil sige, at man afleverer talerstolen til den næste. Og den næste ordfører er hr. Troels Christensen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 10:33

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Jeg vil indlede min ordførertale med at sige, at jeg faktisk er rigtig glad for, at vi nu har fået lejlighed til at diskutere kulturpolitik på et overordnet, men stadig også på et konkret plan. Timingen er jo fremragende, i og med at vi for nylig har fået et særdeles velkvalificeret bud fra regeringen på, hvordan vi får flest mulige danskere til at deltage i samfundets kulturtilbud.

Forespørgslen består jo af flere elementer. Først ønsker man at komme ind på selve den kulturpolitiske situation, og her vil jeg sådan overordnet sige, at der er det vigtigt for Venstre at minde om, at kulturpolitikken i Danmark jo hviler på nogle værdier. Det er værdierne omkring frihed, forskellighed og fællesskab. Frihed, fordi kultur kun trives med frie rammer, forskellighed, fordi mennesker har forskellige kulturelle traditioner og behov, og fællesskab, fordi kultur kan bidrage til at skabe gensidig forståelse, dialog og sammenhæng.

Det er også derfor, at Venstre igennem en årrække har lagt stemmer til, at vi har haft et højt og stabilt niveau, når det drejer sig om at investere i kultur. Vi ligger på omkring 6 mia. kr. årligt, endda med en stigning her i 2010. Og det er også rigtig glædeligt, at vi kan mærke, at kommunerne har samme indstilling. De investerer i kultur som aldrig før. Vi er på nogle områder, f.eks. teaterområdet, oppe på, at der i kommunerne bliver investeret op til 8 pct. mere fra det ene år til det andet, altså fra 2008 til 2009, efter at vi har fået de store kommuner. Man er klar over, at det er rigtig vigtigt.

På minussiden er der, at erhvervslivet – det ved vi jo godt, det har vi hørt mange gange – holder sig lidt tilbage. Der er finanskrisen, og det er jo konjunkturbestemt, at når der er røde tal på bundlinjen i erhvervslivet, er det svært at komme til lommerne til kulturen, for regningerne skal jo betales og medarbejderne skal have deres løn og deres julegaver, selv om de også er blevet mindre.

Men i hvert fald må vi jo sige, at set under et går det godt; vi har et godt, stabilt niveau. Selvfølgelig er der kulturinstitutioner, der har det svært, det anerkender vi, og de må tænke sig mere om nu, når de køber kunst ind, og hvad de ellers foretager sig, end tidligere. Sådan er det bare.

Så bliver der i forespørgslen også spurgt ind til flere muligheder for, at danskerne kan deltage i samfundets kulturtilbud. Og som ministeren også ganske rigtigt var inde på, er vi ligesom delt ind i tre: Der er den tredjedel af danskerne, der er storforbrugere af kultur, der er dem, der bruger et kulturtilbud en gang imellem, og så er der dem, vi stort set aldrig ser i et teater eller på et museum.

Hvad kan vi gøre ved det? For vi ved jo, at det er lysten, der som bekendt driver værket. Ligesom rigtig mange danskere har undskyldninger for ikke at dyrke motion f.eks., er der en manglende motivation. Noget andet er også, at vi jo oplever, at de fællesskaber, vi tidligere har haft, er i opbrud. Det er Facebook og sms, man interesserer sig for. Man får nogle nye og nogle andre fællesskaber end dem, vi normalt har haft. Udefra er det globaliseringen, som jo også drøner af sted, så ja, vores kulturelle fællesskaber bliver udfordret.

Her er det jo så også rigtig vigtigt, at vi bruger de kommende kulturaftaler aktivt, så vi støtter initiativer, der giver kulturinstitutionerne bedre redskaber til at følge med i, hvem deres brugere egentlig er. Og lokale kulturinstitutioner og kulturprojekter i hele landet, der har fokus på inddragelse af ikkebrugere, skal vi understøtte via de her kulturaftaler. Det vil være et rigtig godt værktøj til at sikre, at vi får de unikke og specielle forhold, som man har ude lokalt, med ind og udvikler dem, hjælper med knowhow, hjælper med viden og støtter op om dem, sådan at man får gode tilbud også ude i udkantsområderne.

En række relevante overskrifter, som ministeren har været inde på, er jo åbningstiderne, at få kulturen ud til folk, og at få kulturtilbuddene gjort mere relevante og nærværende, og der er bl.a. også en kulturvaneundersøgelse, vi skal have sat i gang, så vi rigtig ved, hvad det handler om.

Kl. 10:38

Som jeg sagde i min indledning, er det som bekendt lysten, der driver værket. Man skal have lyst til at være med i de her kulturelle fællesskaber. Her vil jeg sige, at det er vigtigt, at børnene bliver motiveret. Der er rigtig mange gode indsatser mange steder, hvor børnene bliver inddraget. Jeg ved fra min egen kommune, Slagelse, at man bruger kulturkørekort til at sikre, at de får kulturelle oplevelser på en rigtig god måde. Det er utrolig vigtigt.

Hvad angår udkantsproblematikken, som er nævnt her, må vi jo sige, at det ikke er sådan, at vi skal proppe kultur ned i halsen på folk. Vi er jo frie mennesker, og vi skal bare have lige muligheder. Det er det, det handler om, og vi synes også, at der i dagens Danmark er rigtig mange gode muligheder.

Til sidst vil jeg lige sige kort om armslængdeprincippet, som jo også er nævnt, at kulturen jo altså trives bedst i frie rammer. Vi har også fået evalueret vores kunststøttesystem for nylig. Man er enig om, at det fungerer efter hensigten. Det er vigtigt for Venstre, at det er politikerne, der fastlægger de overordnede rammer, men at vi ikke blander os i sagsbehandlingen, og at vi ikke blander os i sagkyndige forhold.

Endelig til slut vil jeg sige, at vi mener, det er vigtigt, at alle vi kulturinteresserede, såvel politikere, kulturinstitutioner, organisationer som de enkelte borgere, bidrager til legitimiteten af kunststøtten og sikrer, at den ikke lukker sig om sig selv. Vi skal i fællesskab fortælle alle, som gider høre på det, at kunststøtte er et flerhovedet væsen. På den ene side er det jo iværksætterstøtte, og det må godt være noget, der kradser, og det må også godt være noget, der rykker det etablerede. På den anden side er det jo et væsen, der skaber identitet og sammenhængskraft og sociale fællesskaber. Sidst, men ikke mindst, er det et væsen, der giver den enkelte stor lykkefølelse – det kan være en bog, en film, et stykke drama, et maleri – både for den, der vil nyde det, og den, som leverer varen, som her den anden aften, hvor Bent Fabricius-Bjerre med sit orkester spillede dejligt for os i Hofteatret, og hvor han sluttelig går op og siger til os alle sammen: Det har også for mig været en sand fornøjelse at være her. Glæden både på den ene og den anden side!

Venstre har sammen med Dansk Folkeparti, De Konservative og Liberal Alliance her et fælles forslag til vedtagelse, som lyder:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget lægger vægt på, at der fortsat arbejdes for gode betingelser for kunsten og kulturen i Danmark.

Folketinget lægger endvidere vægt på, at der sikres adgang til relevante og vedkommende kulturtilbud for alle borgere, uanset hvor i Danmark man bor, hvilket den kulturpolitiske strategi »Kultur for Alle« skal bidrage til.

Folketinget noterer med tilfredshed, at der gøres en indsats for kunsten, kulturen, kulturarven og idrætten bl.a. gennem de etablerede statslige og kommunale støtteordninger.

Folketinget lægger vægt på, at det øgede fokus på og indsatsen for børns og unges møde med kulturen fortsættes.

Kl. 10:45

Folketinget noterer, at der i relation til kunststøtten eksisterer en balance mellem politiske beslutninger om rammer og mål på den ene side og konkrete kunstfaglige beslutninger om tildeling af støtte på den anden.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 30).

Kl. 10:41

Formanden:

Tak. Også dette forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets videre forhandlinger.

Jeg vil sige, at ordførertalen gik lidt ud over rammen, men formanden vurderede, at han ikke ville udsættes for kritik ved at beskære den kunstneriske udfoldelse.

Der er ønske om korte bemærkninger, og den første er fra hr. Mogens Jensen. Værsgo.

Kl. 10:42

Mogens Jensen (S):

Tak. Nu kunne jeg forstå på Venstres ordfører, at alt er godt, at der ingen problemer er, og det er da muligt, at det er sådan. Jeg tror nok, at hvis Venstres ordfører bevægede sig ud til nogle kulturinstitutionerne og talte med kunstnerne, så ville de nok sige, at der er ting, der absolut kan gøres meget bedre. Noget kan gøres inden for eksisterende ressourcer, det er der ingen tvivl om, men der er heller ingen tvivl om, at hvis man skal gennemføre alle de forslag, som regeringen har lagt frem om kultur til alle, så kræver det ressourcer.

Der vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvor skal de ressourcer komme fra? Hvad har regeringen af bud på at finansiere de forslag, der ligger i »Kultur for Alle«? Og før ordføreren nu får sagt, at det kan kulturinstitutionerne bare selv dække, kan ordføreren så ikke bekræfte, at kulturinstitutionerne de sidste 8 år har bidraget og betalt over 1 mia. kr. ind til statskassen i effektiviseringsbesparelser, som de nu slås med at få dækket ind?

Kl. 10:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:43

Troels Christensen (V):

Tak. Nu er Socialdemokraternes ordfører inde på, at vi fra Venstre skulle mene, at alt er godt, og at der slet ikke er nogen problemer. Til det vil jeg først sige, at det ikke er det, der er blevet givet udtryk for, heller ikke i min ordførertale. Jeg gav klart udtryk for, at der er nogle, der bl.a. på grund af finanskrisen har nogle meget massive udfordringer, deriblandt spillestederne, som hr. Mogens Jensen jo også er inde på. Og det giver vi hr. Mogens Jensen fuldstændig ret i: De har nogle udfordringer.

Det er også derfor, at vi har sikret spillestederne 10 mio. kr. ekstra over de næste par år, og vi har ladet Kunstrådet selv fordele de penge, bl.a. fordi spillestederne jo er dem, der er mest konjunkturfølsomme. De er jo afhængige af entreindtægter, de er afhængige af øl-salg osv., så det er klart, det er dem, der er de mest følsomme. Derfor er det vigtigt og godt, synes jeg, at vi har kunnet hjælpe dem med en ekstra saltvandsindsprøjtning.

Så er hr. Mogens Jensen inde på, at vi jo ikke kan gøre de her ting uden penge, og det er den gramfonplade, vi hører gang på gang: Bare vi får flere penge, så er det i orden. Men der vil jeg sige til hr. Mogens Jensen, at vi jo med breddeidrætskommunerne har et glimrende eksempel på, hvordan vi fik håndteret tingene ved virkelig at gå ind og geare pengene med idrætsorganisationer og kommuner.

Formanden:

Ja, og så er det hr. Mogens Jensen.

Kl. 10:45

Mogens Jensen (S):

Jeg er glad for, at Venstres kulturordfører har meget på hjerte, for det vidner jo om, at man brænder for kunsten og kulturen, og det synes jeg da vi skal bruge konstruktivt.

Derfor vil jeg spørge Venstres ordfører, når nu Venstres ordfører også selv fremhæver regeringens og kulturministerens program »Kultur for Alle« og de mange gode elementer, der ligger deri, om vi så ikke, når Socialdemokraterne og andre også har fremlagt forslag lige præcis på det område, skulle forhandle os frem til nogle fælles initiativer, nogle fælles løsninger, som vi så kunne være fælles om at finansiere her i Folketinget. Mit spørgsmål er: Vil Venstres ordfører være indstillet på, at vi sætter os ned sammen med kulturministeren på tværs af partierne og prøver at forhandle os frem til en fælles handlingsplan på det her område, når vi nu er enige om, at der er et væsentligt problem, og at der skal gøres noget?

Kl. 10:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:46

Troels Christensen (V):

Der skal gøres noget, og der bliver gjort noget, og de anbefalinger, der ligger fra kulturministerens side, er vi faktisk meget enige i, nemlig at det er via kulturaftalerne med kommunerne, vi kan gå ind og dreje på nogle håndtag og sige: Herude lokalt har vi altså nogle ideer – kan vi få lidt råd og vejledning og lidt ekstra penge til at gøre det? Ja, få dem ind i kulturaftalen og til at gå i den retning, som den dagsorden og de udfordringer, de K 1'ere og K 2'ere, som vi alle sammen anerkender, der er bl.a. med, at det er en tredjedel, der ikke bruger kulturtilbud, at det er de unge, at det er børnene osv. osv. Der, hvor man går ind og finder løsninger på det, er vi klar til at komme med penge fra ministeriets side, og jeg synes, det er en rigtig god løsning.

Det er sådan set lidt den samme løsning, som er lavet med breddeidrætskommunerne – som jeg ville have omtalt før, inden jeg blev afbrudt, fordi jeg havde talt for længe – hvor vi nemlig gav en håndsrekning til de steder, hvor de kunne løse nogle af de aktuelle problemer, de havde med breddeidrætten. På samme måde her: Der, hvor man er i stand til at løse nogle af de problemer, vi har lagt frem her, er vi også klar med nogle penge.

Kl. 10:47

Formanden:

Tak. Så er der en kort bemærkning fra fru Pernille Frahm.

Kl. 10:47

Pernille Frahm (SF):

Jeg er også glad for, at Venstres ordfører er så engageret i kulturen, at han næsten ikke kan få taletiden til at slå til. Det er jo dejligt at høre, men det ville være endnu dejligere, hvis de meget varme ord, som jeg er vant til at høre fra ordføreren på kulturområdet, også blev omsat i praksis.

Vi har jo siddet til ganske mange konferencer sammen. Vi har siddet til konferencer om egnsteatre, om landsdelsscener, om spillesteder osv. osv., og hver gang regeringens politik virkelig bliver trængt op i en krog, er svaret fra Venstres ordfører: Jamen så må vi jo kigge på det.

Nu er det jo så, at man mange steder snart godt kunne tænke sig, at det der kiggen på blev lidt tydeligere i praksis. Vi ved nu, at Aarhus Teater er ude i nogle kæmpestore økonomiske problemer; vi ved også, at det kommer på andre landsdelsscener om kort tid. Vil Venstres ordfører den her gang være med til at gøre noget, inden branden bryder ud, eller skal der være ildebrand i huset, før Venstre vil reagere og få kulturministeren trukket hen til pengekasen?

Kl. 10:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:48

Troels Christensen (V):

Tak. Vi må kigge på det, bliver der sagt. At det skulle være et alment udtryk fra min side, kan jeg ikke genkende; det er nok ikke det mest udbredte udtryk, jeg har brugt. Men o.k., vi må kigge på det.

Det, jeg har sagt – og det vil jeg også gentagende sige her – er, at vi selvfølgelig er dybt påvirket af, at der er mange, der har en række udfordringer, bl.a. på grund af finanskrisen. Det kan også skyldes andre ting; det kan måske være nogle forkerte opsætninger, det kan være ledelsen, der ikke rigtig har haft fat i bundlinjen, som de skulle. Hvad ved jeg? Der er det vigtigt, at vi går ind i en dialog og prøver at hjælpe dem på vej.

Men det med at tro, at vi står med en masse millioner, er dybt, dybt uansvarligt i en situation, hvor vi har en finanslov, der er underfinansieret med 80-90 mia. kr. Enhver kan da forstå, at vi ikke bare kan gå hen og kaste en masse penge ind, fordi der er en enkelt kulturinstitution eller to, der er nødlidende. Hvis det skulle danne præcedens for alle kulturinstitutioner, hvor er ansvaret så henne? Vi skal da ikke ind i det. De har da ledelser, der skal sikre de ting. Men vi vil gå ind og lave sparring og prøve at finde nogle løsninger for dem, det vil vi godt. Men det med at komme med rigtig, rigtig mange nye og flere friske penge er tiden altså ikke til.

Kl. 10:49

Formanden:

Nej. Fru Pernille Frahm. Og tiden, jeg tænker på, er taletiden.

Kl. 10:49

Pernille Frahm (SF):

Jeg er sikker på, at Folketingets formand i virkeligheden hellere ville deltage i debatten end sidde deroppe – det har man i hvert fald løbende haft indtryk af – men lad nu det ligge.

Jeg vil gerne holde lidt fast i det, som Venstres ordfører sagde, nemlig det her med, at vi ikke bare kan dele penge ud alle vegne, for hvor er ansvarligheden så henne. Jeg må så omvendt spørge: Hvor er ansvarligheden henne over for de borgere, der bliver snydt – de borgere, som har brug for at få de gode kunstneriske og kulturelle tilbud, og som bliver snydt, fordi der måske er en dårlig bestyrelse, som ikke lever op til sit bestyrelsesansvar for den lokale landsdels-scene, som tilfældet var i Århus? Hvor er ansvaret henne – vores fælles ansvar over for de borgere, der bliver snydt for gode kulturtilbud, for de skuespillere, der bliver fyret fra deres job, og for den ledelse, der rent faktisk gerne ville have tingene til at fungere?

Det er der jeg efterlyser at man træder ind, lidt før skaden er sket, lidt før tingene er gået galt, lidt før det når avisoverskrifterne, nemlig i det daglige arbejde og med at sikre det daglige tilskud, der er for at få vores kunst- og kulturtilbud til at fungere i det her land.

Kl. 10:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:51

Troels Christensen (V):

Vi er i Venstre af den generelle opfattelse, at vi i dagens Danmark har et godt og rigt kulturtilbud til alle, som har lyst til at deltage. Man skal også have ret til *ikke* at deltage i det, men det, som er vigtigt for Venstre, er, at alle har *mulighed* for at få kulturelle oplevelser. Og man behøver altså ikke at kigge ret meget i den lokale avis, uanset hvor man bor, for at kunne se, hvor mange tilbud om kulturelle aktiviteter der er. Det er helt fantastisk, som det blomstrer og bobler og ildsjælene er i gang. Det handler faktisk mere om, hvordan man kan sikre at få kunder nok til sin butik, til sit oplevelsessted, til sit koncert, til sin udstilling, til sin fernisering, for der er simpelt hen så meget at vælge og vrage imellem, så problemet er ikke, at der ikke er kulturelle tilbud i Danmark.

Kl. 10:51

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 10:52

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Jeg vil virkelig håbe, at der er rigtig mange danskere, der i dag nyder glæden ved at høre Venstres ordfører netop give udtryk for sin store lykkefølelse ved kulturen og sit store engagement. Det er jo altså sådan, at ordføreren står her og siger, at det er lysten, der skal drive værket. Men vi er vel nok meget bevidste om her i Folketinget, at det offentlige også har en forpligtelse til at være med til at skabe rammen omkring det.

Derfor vil jeg gerne fokusere lidt på udkantsområderne og en anden ting, nemlig vækstlaget. Her er allerede et konkret spørgsmål til ordføreren: Hvordan er det nu lige det står til med kulturskolerne og de billedkunstneriske grundskoler, og hvordan er det også den samlede ramme for de rytmiske spillesteder ser ud? Nok siger ordføreren, at der bliver drysset lidt ekstra millioner ud over det, men den kommunale økonomi er stram, og vi hører fra alle kanter af Danmark i øjeblikket, at der bliver skåret ned på netop de her kulturbudgetter, samtidig med at regeringen har været med til at skære på de punkter, jeg lige spurgte ind til.

Den sociale ulighed i kulturen er udbredt, den er velkendt. Det er derfor, vi fra socialdemokratisk side siger, at det er så væsentligt, at vi netop får understøttet rammen for vækstlaget. Det må vi anholde regeringen på og sige: Her er der sket en svækkelse. Er ordføreren enig med mig heri?

Kl. 10:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:53

Troels Christensen (V):

Det er jeg ikke enig i, for det er jo ganske ukorrekt, når hr. Flemming Møller Mortensen er inde på at sige, at de kulturelle budgetter er skåret ned i kommunerne. Det er jo det modsatte, der sker. Så jeg må gentage, og det var også det, jeg sagde i min tale, at der er markante stigninger. På teaterområdet er den 8 pct., og der, hvor der er den mindste stigning, er den på 3 pct. Så der bliver altså investeret i kultur, uanset hvor meget man prøver at sige det modsatte.

Der skal investeres i vækstlag: Ja, det er jeg faktisk meget enig i – vækstlag er noget af det allervigtigste – og det gør vi jo på en række områder. Hvad med vores kunstneriske uddannelser? Er det ikke vækstlag? Hvad med vores musikskoler? Er det ikke vækstlag? Sådan kunne jeg blive ved. Det er faktisk noget af det allervigtigste, og det er noget af det, vi brænder allermost for, så vi sikrer, at alle de

unge mennesker kan komme godt i gang, og at børn og unge får en god oplevelse, så de har lyst til at udfolde sig kulturelt.

Kl. 10:57

Kl. 10:54

Formanden:

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 10:54

Flemming Møller Mortensen (S):

Men et faktum er jo, at regeringen har været medvirkende til at reducere tilbuddene også ude i yderområderne, hvor distancerne er lange, netop til at få et sted, hvor man også kan stimuleres i sit engagement og sin kunnen og sin virkelyst og det, som ordføreren så stort kalder lykkefølelsen ved kulturen. Og vi må jo sige, at hvis ikke vi skaber rammen, bibeholder rammen og udvikler og forbedrer rammen i forhold til netop dem, der måtte have lysten og måske også en særlig kunnen på området, er det kun ned ad bakke i forhold til at få udviklet dem, der virkelig kan, og dem, der virkelig vil kulturen også som et fagligt udtryk i deres udfoldelse.

Derfor må jeg igen sige, som jeg har nævnt, at kulturskolerne har fået ringere vilkår, de billedkunstneriske grundskoler har fået ringere vilkår, de rytmiske spillesteder mange steder i landet har fået ringere vilkår. Derfor må jeg igen prøve at anholde ordføreren på det og sige: Er det nu så godt, som ordføreren siger, eller har det været bedre?

Kl. 10:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:55

Troels Christensen (V):

Så må jeg sige til hr. Flemming Møller Mortensen, at f.eks. med billedgrundskolerne fortsætter ordningen jo. Det er jo sådan, at man i Kunstrådet har valgt, at den her ordning er så god, at man fortsætter med at lade den køre videre. Og jeg ved også, at i mange kulturaftaler kører billedgrundskolerne. Hvis hr. Flemming Møller Mortensen tager ud i virkelighedens verden, vil han se, at der jo er en række kommuner, der går ind i nogle samarbejder om at lave billedgrundskoler, og det var jo faktisk også det, der var meningen, nemlig at vi startede det op med at lave nogle forsøg og så lod kommunerne tage over. Og det er der rigtig mange der har gjort.

Kl. 10:56

Formanden:

Så er der en kort bemærkning til hr. Johs. Poulsen.

Kl. 10:56

Johs. Poulsen (RV):

Jeg vil bare sige, at når flere af spørgerne har bekymret sig for, at Venstres ordfører ikke har tilstrækkelig tid til at give svar, så kan Venstres ordfører måske lade være med at bruge tid på at skabe misinformation, for når Venstres ordfører siger, at man har tilført friske penge til f.eks. de rytmiske spillesteder – man kunne også sige til egnsteatrene – så er det jo ikke i overensstemmelse med virkeligheden.

Sagen er jo den, at man i VKO lavede nogle skatteaftaler, som betød, at man fastfros budgetterne på en række områder, også for nogle erhvervsstøtteordninger, herunder nogle, der vedrørte kulturlivet. Det betød så efterfølgende, at man reelt udhulede budgetterne på en række af vores kulturinstitutioner. Og nu tilfører man så nogle af de penge, man selv har taget tidligere, og så kalder man det friske penge. Det er da en særlig virkelighedsopfattelse.

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:57

Troels Christensen (V):

Så er jeg nødt til at bedrøve den radikale ordfører med, at han nok ikke har fulgt med i timen, for det er rent faktisk sådan, at der er kommet nye friske penge til spillestederne. Det er et faktum. Der er givet 10 mio. kr. ekstra over en årrække, og jeg ved, at Kunstrådets musikudvalg har valgt, at de primært – og det synes jeg også er rigtig godt – skal gå til finansiering af tariftilskud til de nye upcoming musikere, der skal have glæden ved at komme ud at spille musik på spillestederne. Det er et faktum.

Kl. 10:57

Formanden:

Hr. Johs. Poulsen.

Kl. 10:57

Johs. Poulsen (RV):

Jeg må tage hatten af for det spin, som man er i stand til at lave gang på gang fra regeringens side, fra VKO's side, på kulturområdet. Man fjerner penge, så tilfører man nogle igen, så konterer man dem en lille smule anderledes, og så bliver de ikklædt et skær af, at nu gør man så en forøget indsats. Det gør man jo ikke, ved at man flytter lidt rundt på kontiene og bruger pengene en lille smule anderledes samlet set.

Jeg kan så forstå på ordføreren, at situationen er den, at fordi man nu har et gigantisk underskud på statsbudgettet, er tiden ikke længere til at tilføre penge til kulturområdet – det var et argument over for en anden af spørgerne. Hvordan kan det så være, at dengang den daværende finansminister mente, at man kunne købe hele verden, havde man heller ikke mulighed for at tilføre penge til kulturområdet? Altså, dengang man havde den opfattelse i VKO – jo i øvrigt fejlagtigt – at man lagde en meget sund og økonomisk god kurs, havde man heller ikke muligheder for at styrke indsatsen på nogle af de her områder. Hvordan kunne det så være?

Kl. 10:58

Formanden:

Jeg vil lige sige til hr. Johs. Poulsen, at når man citerer i salen, skal man citere korrekt, og det gælder også, når man citerer formanden. Ordføreren.

Kl. 10:59

Troels Christensen (V):

Jeg vil denne gang svare ganske kort: Vi ligger på et højt, stabilt niveau, når det drejer sig om at investere i kultur i Danmark, og det høje, stabile niveau er vi rigtig stolte af at vi har kunnet fastholde igennem en årrække. Også her, hvor finanskrisen har taget fat, har vi fastholdt niveauet, vi ligger endda lidt over. Hvis vi indekserer det beløb, vi gav i 2001 til kulturen, til 100, så er indekstallet over 100 i dag.

Kl. 10:59

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 10:59

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare spørge hr. Troels Christensen, om det ikke er rigtigt, som det også blev beskrevet af kulturministeren, at man år efter år har beholdt det samme niveau, det vil sige, at kulturen har fået de samme penge, hvis man ser bort fra prisstigninger og lønstigninger.

Er hr. Troels Christensen ikke enig med mig i, at når man ser bort fra, at der sker pris- og lønstigninger i samfundet, når man bevilger penge til et område, så udhuler man det område systematisk?

Kl. 11:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:00

Troels Christensen (V):

Jeg er ikke enig i, at vi har udhulet kulturen. Vi har fastholdt beløbet på et stabilt niveau, også i årets priser. Vi har lige fået de seneste nøgletal fra Kulturministeriet her i går, de er helt friske, og jeg har med glæde kunnet konstatere, at vi ligger over niveauet fra 2001 i faste priser.

Kl. 11:00

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 11:00

Per Clausen (EL):

Det komplicerer selvfølgelig sagen, at Folketingets medlemmer åbenbart orienteres på lidt forskellige tidspunkter om nye oplysninger fra Kulturministeriet. Jeg kender ikke de tal, hr. Troels Christensen refererer til, men jeg kan bare sige, at det, kulturministeren sagde, var, at beløbet havde ligget nogenlunde fast i årene under den nuværende regering, når vi ser bort fra det første år eller 2, hvor man skar ned.

Hvis beløbet ligger fast, det vil sige, at man ikke tager højde for pris- og lønstigninger, betyder det altså, at værdien af beløbet falder. Det ved hr. Troels Christensen udmærket godt, og derfor ved han også godt, at regeringen ikke har prioriteret kulturområdet, fordi man jo i så tilfælde vil have sørget for, at kulturområdet fik andel i den økonomiske vækst, der har været i samfundet. Det har man undladt at gøre, så man har altså udhulet bevillingerne.

Kl. 11:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:01

Troels Christensen (V):

Det kan blive en mærkelig diskussion at sidde og lytte til hjemme i stuerne, men jeg er bare nødt til at sige endnu en gang, at der ikke har fundet nogen nedskæringer sted. Der er taget højde for løn- og prisstigninger, og når der er det og man indekserer det, ligger vi højere i dag, end vi gjorde i 2001, uanset hvor meget oppositionen vil prøve at få det til at se ud, som om vi er kulturfjendtlige. Det er vi ikke, vi ligger på et godt niveau, og det er vi rigtig stolte af.

Kl. 11:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Karin Nødgaard som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 11:02

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Når vi i dag skal have en debat om den generelle kulturpolitiske situation i Danmark, synes jeg, det er vigtigt, at vi prøver at se på området med positive øjne. Det er vigtigt, at der i debatten også fokuseres på, hvad der er gået godt, og hvilke initiativer der er foretaget gennem de seneste år.

Derudover finder Dansk Folkeparti det vigtigt, at der ikke kun snakkes om mangel på ressourcer og finanskrisen. Der er ingen tvivl

om, at det er noget, der har påvirket de seneste års udvikling på alle politiske områder og ikke kun inden for kulturens verden. Kulturen er måske endda blevet skånet i lidt længere tid end andre områder i samfundet, som vi beskæftiger os med.

Men kulturpolitik er også holdninger. Når der diskuteres kulturpolitik i Danmark, er det væsentligt at komme ind på de mange sider, der findes af kultur. Det er sundt, at der med jævne mellemrum tages en bred debat, hvor man får mulighed for ikke kun at vende de områder, der har fået megen opmærksomhed, men også de områder, som er mere generelle og måske ikke har fået den store mediebevågenhed, men alligevel har en betydning for mange borgere, både oplevelsesmæssigt og holdningsmæssigt.

For Dansk Folkeparti er det vigtigt, at vi løbende har en værdidebat, og at vi som politikere tør sætte noget på dagsordenen, og det synes jeg Dansk Folkeparti har formået på fin vis i de seneste par år. Der må ikke herske tvivl om, at vi i Danmark har nogle kulturværdier, som er vigtige at huske på og sætte i fokus.

Hvis vi skal kigge på de seneste års kulturpolitik, er der ikke tvivl om, at der trods krise stadig er bevågenhed om området, og at der økonomisk prioriteres ressourcer til det. Nogle politiske partier vil måske gerne have flere ressourcer til området – ja, det vil måske egentlig alle vi, som sidder med vores kulturordførerkasketter på, og de personer, der er involveret i kulturen i Danmark. Vi må dog huske på, at der skal tages et ansvar, også for den økonomi, der føres. Det er ikke ukendt, at statskassen ikke er bundløs, at det skal vurderes meget nøje, hvad pengene bruges til, og ikke mindst at de er til stede, inden de bruges.

Dansk Folkeparti har gennem mange år været med i finansloftaler og herigennem ført en ansvarlig økonomisk politik, hvor der ikke bruges mere eller loves mere, end der kan holdes, og det er et meget, meget vigtigt princip for os. Dansk Folkeparti har gennem årene været med til at afsætte midler til kulturområder, hvor støtten er det, der gør en forskel – nogle gange mindre, andre gange større beløb, men en beslutning er hver gang truffet ud fra meget nøje overvejelser.

Vi har en målsætning om, at kulturtilbud skal være en naturlig del af befolkningens hverdag, men er også realistiske og ved, at vi som mennesker er meget forskellige og derfor også efterspørger forskellige.

Dansk Folkeparti ser gerne, at der ikke er nogen, som på grund af uvidenhed om tilbud ikke forbruger kulturen, men vi vil heller ikke pådutte nogen noget. Vi har derfor besluttet, at der skal sættes på børns og unges møde med kulturen, og det er derfor, der på de seneste års finanslove er afsat ressourcer, så børn introduceres til kulturens mangfoldighed i deres skolehverdag. Det har vist sig at være en succes og er noget, vi vil fortsætte med.

At der laves kulturbevaringspuljer, har også vist sig at være en stor succes. Puljerne er med til at bevare steder og monumenter, som ellers vil forfalde og vil forsvinde og ikke være tilgængelige for kommende generationer, hvis der ikke blev gjort en indsats.

Kulturen har også en social faktor. Her tænker jeg meget på idrættens verden, og også på dette område er der fokuseret. Der er blevet etableret breddeidrætskommuner, som i de kommende 2 år skal arbejde målrettet med idrætsinitiativer for kommunens borgere, og efterfølgende er det så håbet, at andre kommuner tager nogle af erfaringerne til sig og arbejder videre med disse.

Der har gennem de senere år været drøftet en del om den geografiske fordeling af kulturtilbud. Der skal ikke herske tvivl om, at det for Dansk Folkeparti er vigtigt med tilbud i hele landet, og at vi har fokus rettet mod, at der også kigges nærmere på, om der kan ske forbedringer. Men vi må ikke glemme, at der er grænser for, hvor mange orkestre eller teatre der er plads til. Uanset hvad skal der jo, som man siger, kunder i butikken. Danmark er fortsat et lille land, og da vi alle efterspørger kvalitet i de tilbud, som vi tager imod, kan det

ikke udelukkes, at nogle ikke overlever, og at der opstår nye kulturtilbud, som kan udkoncurrere nogle gamle og etablerede.

Det, der må være vigtigt, er, at der er en rimelig balance. Det er i dag blevet nemmere at bevæge sig over afstande på en anden måde end tidligere, og uanset om man kan lide det eller ej, vil der altid være flere tilbud i hovedstaden og de øvrige større byer i Danmark.

De midler, der fra statens side afsættes til kultur, fordeles på forskellig vis. Nogle er øremærkede fra statens side, andre tildeles armslængdeorganerne til videre fordeling, og dette skønner vi er en udmærket model.

Når vi skal konkludere, hvorledes situationen er i kulturlivet i dag, må vi konstatere, at der er behov for meget grundige overvejelser, hver gang der skal fordeles midler, og at der er store udfordringer. Men det er også vigtigt at slå fast, at det ikke ser helt sort ud.

Der må ageres økonomisk ansvarligt, for hvis vi ikke gør det fra politisk side, vil det kunne få katastrofale følger og på sigt også skade kulturen, og det er jo ikke det, vi er interesserede i.

Kl. 11:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger.

Inden vi går i gang med dem, kan jeg sige, at det oprindelig var meningen, at der skulle have været en frokostpause, men alle – ministeren og alle ordførere – er indforstået med, at der ikke bliver det. Jeg har ikke fået spurgt fru Karin Nødgaard, der var optaget af andre ting, men hvis fru Karin Nødgaard også er det, vil vi fortsætte, til debatten er slut, uden egentlig frokostpause. Det gør vi.

Så går vi til de korte bemærkninger, og der er foreløbig tre. Først er det fru Pernille Frahm.

Kl. 11:08

Pernille Frahm (SF):

Tak. Jeg mærkede mig i spørgsmålet til ordføreren fra Socialdemokratiet, at Dansk Folkeparti var meget optaget af censur og selvcensur, og derfor vil jeg gerne spørge lidt til det. Det er faktisk et område, der også bekymrer mig en hel del. Nu er det jo sådan, at en hvilken som helst diktator kan leve med, at folk kritiserer hinanden indbyrdes. Det virkelige demokrati er jo der, hvor man har ret til at diskutere og kritisere magthaverne. Og når nu et meget magtfuldt parti som Dansk Folkeparti går ud og fortæller befolkningen, at man ikke synes, det er kunst, når folk laver et eller andet, man ikke forstår, er det så ikke med til at mindske folks lyst til at lave kunst og kultur i det her land? Er det i virkeligheden ikke også en måde at øve censur på, når man fører sig frem på den måde? Det er den ene ting.

Den anden ting er: Hvor var ordføreren og hele Dansk Folkeparti henne, dengang den jægtersoldat, der skrev bog nummer to, først sendte den til sin arbejdsgiver, før han fik den trykt? Det er en forfatter, der ikke tør ytre sig af skræk for at miste sit job og derfor sørger for, at arbejdsgiveren lige kigger det igennem, inden det bliver trykt. Er det ikke selvcensur, og burde Dansk Folkeparti ikke have været lidt optaget af den sag, hvis man virkelig mener det så alvorligt?

Kl. 11:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:09

Karin Nødgaard (DF):

Der var sådan set ét spørgsmål, kan man sige, i det her om selvcensur. Det synes jeg er vigtigt, og det var også derfor, jeg tog det op over for Socialdemokraternes ordfører. Jeg synes, det kunne være interessant, at vi også i dag fik debatten om det område, sådan at det hele ikke kun kommer til at dreje sig om penge, som jeg måske synes det lidt har gjort indtil videre, men også om holdninger.

Der skal ikke herske tvivl om, at Dansk Folkeparti er meget optaget af ytringsfriheden og af, at vi kan bevare den. Derfor har det bekymret os meget, når vi i de senere dages debat har set, at faktisk 12 pct. af kunstnerne er bekymrede og derfor somme tider overvejer, hvad det er, de overhovedet kan udgive, hvad de kan male, skrive, tegne osv.

Kl. 11:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Pernille Frahm for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 11:10

Pernille Frahm (SF):

Jeg noterer mig endnu en gang Dansk Folkepartis fantastiske evne til fuldstændigt at negligere, at de sidder ved magtens ror. De sidder på den allerøverste og mest indflydelsesrige post i det her land, nemlig derved, at det er dem, der skal sikre regeringen sit flertal. Når man ytrer sig fra sådan en magtposition, betyder det ganske meget.

Jeg vil gerne give et andet eksempel: En af mine partifæller, som stillede op til europaparlamentsvalget, blev krævet fyret af ordføreren parti fra sin post som public diplomacy-repræsentant i »Det Arabiske initiativ«. Manden blev krævet fyret af Dansk Folkeparti, fordi han havde nogle forkerte holdninger. Er det ikke en type censur, som går langt ud over, hvad Dansk Folkeparti forsøger at give udtryk for, når det handler om islamkritiske kunstneres rettigheder?

Kl. 11:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:11

Karin Nødgaard (DF):

Når vi snakker om ytringsfrihed, skal vi jo huske at snakke om det bredt, og det er det, som vi synes vi i forhold til kulturen gør i dag. Vi skal ikke tage deciderede enkeltsager op, som jeg kan forstå at Socialistisk Folkepartis ordfører egentlig gerne vil gøre. Jeg synes, at vi skal tale om, at vi alle sammen har en stor interesse i at værne om ytringsfriheden, og det er det, vi gør. Det er jo også derfor, vi siger, at nu synes vi, at det er bekymrende, at der er så mange kunstnere – for nu er det kunstnerne, det drejer sig om – som er bekymrede, når de skal producere noget. Det synes jeg altså også at vi har et ansvar for at sætte til debat.

Kl. 11:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Mogens Jensen.

Kl. 11:11

Mogens Jensen (S):

Jeg må også sige, at jeg synes, at Dansk Folkepartis ordfører snakker udenom. Vi kommer med en række eksempler på, at Dansk Folkeparti og navngivne medlemmer af Folketinget og Europa-Parlamentet går til angreb på danske kunstnere. Jeg kan nævne hr. Morten Messerschmidt, som pludselig anklager en opsætning af Don Carlos på Det Kongelige Teater for at være politisk drejet. Jeg kan nævne hr. Søren Espersen, der angriber den ene efter den anden navngivne medarbejder i Danmarks Radios dramaserier, fordi han ikke bryder sig om indholdet. Er det ikke her, at armslængdeprincippet skal stå sin prøve?

Vi politikere skal skabe rammerne og økonomien omkring kunsten, men når det kommer til de enkelte værker og til, hvilken kunst der skal have støtte, skal man altså holde nallerne væk. Et af de eneste partier i Folketinget, der ikke kan holde nallerne væk, er Dansk Folkeparti, som gang på gang blander sig i kunstneres ret til at ytre

sig og i de kunstneriske produkter, der bliver lavet. Kan Dansk Folkepartis kulturordfører virkelig leve med det?

Kl. 11:15

Kl. 11:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg ved ikke helt, om udtrykket nallerne er et parlamentarisk udtryk, men vi forstår det i hvert fald alle sammen. Det er klart og tydeligt. Så er det ordføreren.

Kl. 11:13

Karin Nødgaard (DF):

Jeg synes jo, det er meget vigtigt, at vi fra politisk side er med til at sætte en dagsorden og er med til at debattere nogle ting. Jeg er helt sikker på, at både Det Kongelige Teater og Danmarks Radio, som ordføreren henviser til, har sat deres ting op og ikke har renonceret på det, de ligesom har villet udtrykke.

Det, der er vigtigt for Dansk Folkeparti, er ytringsfriheden generelt, og det, at der ikke er nogen, der bliver hindret i at komme frem med de holdninger, som de har, eller f.eks. bliver hindret i at male de billeder eller tegne de tegninger, som de gerne vil.

Jeg må sige, at når vi snakker om armslængdeprincippet, har vi sagt, og det sagde jeg også i min ordførertale, at det er noget, som vi respekterer. Vi synes, at det er en god form og en god fordeling, der er i dag.

Jeg kan så ikke lade være med at sige til Socialdemokraternes ordfører: Det kan godt være, at Dansk Folkeparti bliver rost for, at vi er gode til at komme frem, og at vi sidder ved roret osv. – det fik vi at vide af ordføreren for Socialistisk Folkeparti – men så må man også sige, at det ligesom er gået lidt i glemmebogen, hvad Socialdemokratiet tidligere har sagt. Vi ved jo godt, at der er flere områder inden for kulturområdet, hvor Socialdemokraterne også har villet være inde at blande sig lidt mere, end godt har været, men de har så ikke haft held med det.

Kl. 11:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Mogens Jensen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 11:14

Mogens Jensen (S):

Det er da noget af en påstand, som fru Karin Nødgaard kommer med. Det synes jeg da at hun skal give nogle konkrete eksempler på.

Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål. Synes fru Karin Nødgaard som kulturordfører for Dansk Folkeparti, at det er i orden, at hendes partiformand går ud og udtaler, at der er kunst, som hun personligt ikke bryder sig om, og som derfor ikke bør have støtte? Er det et udtryk for armslængdeprincippet i dansk kunst- og kulturpolitik? Jeg skal minde om, at partiformanden oven i købet er medlem af Folkeetingets Kulturudvalg. Er det et udtryk for armslængdeprincippet, når flere medlemmer af Dansk Folkepartis folketingsgruppe går ind og blander sig i konkrete instruktørers værker både på tv og på Det Kongelige Teater?

Kan Dansk Folkepartis ordfører ikke forstå, at når man både er bevillingshaver og har magten, og det har Dansk Folkeparti jo sammen med regeringen, er det at lægge et fuldstændig uacceptabelt pres på de institutioner, når man anklager medarbejdere og forestillinger for at være politisk drejede, og at det er et anslag mod ytringsfriheden? Og det er altså Dansk Folkeparti, som så gerne vil slå sig op på at være forsvarere for ytringsfriheden, som i Danmark er nogle af de værste til at forhindre, at den kan udleves.

Kl. 11:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Karin Nødgaard (DF):

Jamen jeg har forstået budskabet fra hr. Mogens Jensen, nemlig at Dansk Folkeparti er nogle fæle nogen. Jeg synes jo bare, at man skal huske på, hvor meget Dansk Folkeparti faktisk gør for kulturen. Vi har faktisk sat rigtig mange ting på dagsordenen og til debat, og det er jo netop noget af det, som de eksempler, der bliver nævnt i dag, har været med til. Jeg synes altså, at det er meget positivt for et demokratisk samfund som det danske, at vi kan være med til at gøre det.

Til det første, som hr. Mogens Jensen nævner, nemlig hvad det er, det kan være: Vi ved jo, at vi har haft nogle bevillinger på finansloven, hvor vi har sagt, at der skulle ske nogle ændringer, f.eks. i forhold til Peter Schaufuss Balletten, og vi ved også, at hr. Mogens Jensen tidligere har været ude at sige, at han gerne ville bestemme over de penge, og vi har haft samråd osv. om det.

Kl. 11:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 11:16

Flemming Møller Mortensen (S):

Dansk Folkepartis kulturordfører vil ikke pådutte nogen danskere kultur. Nej, det tror jeg også er et rigtig godt princip. Til gengæld tror jeg også, det er et rigtig godt politisk princip, at hvis man vil have mere kultur, så skal man sørge for at stimulere og motivere. Og derfor er vi fra socialdemokratisk side også meget enig i det, Dansk Folkepartis ordfører siger, nemlig at børnene er et vigtigt sted at fokusere og satse. Men det gælder jo også om ikke kun at satse på det etablerede, men også at sørge for, at der skabes noget nyt, at vækstlaget er på plads, og derfor er det også så pokkers vigtigt, at rammen er på plads for netop vækstlaget.

Derfor skal mit spørgsmål til Dansk Folkepartis ordfører være, om Dansk Folkeparti synes, at vi er gode nok til at sætte rammen i forhold til vækstlaget. Har ordføreren slet ikke nogen betænkelighed i forhold til, at kulturskolerne, de billedkunstneriske grundkurser og de rytmiske musiksteder har haft bedre vilkår, og alle sammen råber op og siger: Her kunne man godt have bibeholdt ordninger, man tidligere har haft, fordi det netop er så vigtigt for, at børnene, når de har vist nogle talenter, også rent lokalt geografisk og også ude i yderområderne, kan gå på skoler og kan få stimuleret deres evner yderligere? Er det Dansk Folkepartis holdning at gå ind for dette, eller er det Dansk Folkepartis holdning, som vi ser her, at der bliver skåret i det her, og at det dermed bliver den etablerede del, som står tilbage som den vindende part, hvorimod vækstlaget får ringere vilkår?

Kl. 11:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:18

Karin Nødgaard (DF):

Igen, som jeg sagde indledningsvis i min tale, vil jeg også gerne have lov til at bede om, at man ser positivt på det i dag, at man ikke kun ser med de negative øjne og har det der sortseersyn, men at man faktisk kigger på, hvad det er, vi har valgt at prioritere. Det er jo klart, at når vi ikke har en bundløs kasse, så er vi nødt til også at se på, hvad det er, vi skal bruge vores penge til. Der må jeg ærligt indrømme, at der selvfølgelig, når man sidder som kulturordfører, kan være ting, man gerne ville have afsat flere midler til, men det har bare ikke været muligt. Vi har altså en opgave, og vi skal agere politisk og økonomisk ansvarligt, og det er det, Dansk Folkeparti prøver hele vejen igennem.

Jeg synes nok, at man må anerkende, også fra Socialdemokraternes side, at vi gennem flere finanslove har været med netop til at sikre vækstlaget, har været med til at sikre, at der tages nogle initiativer, at der er nogle ting, der kan fortsætte med hensyn til børn og unges møde med kulturen. Jeg kan f.eks. nævne Levende Musik i Skolen, som var på sidste års finanslov og dette års finanslov, og jeg kan nævne huskunstnerordningen osv. Jeg synes altså også, man skal anerkende, at der er nogle ting, som har været meget positive, og som er ført ud i livet, og at der er nogle ting, som kan fortsætte.

Kl. 11:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Flemming Møller Mortensen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 11:19

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg vil gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører, fru Karin Nødgaard, om Dansk Folkeparti gerne vil have, at der bliver indbudt flere partier, når kulturministeren inviterer til en drøftelse af kulturpolitikken i Danmark, eller om Dansk Folkeparti føler sig fuldt tilfredse og godt dækket ind ved, at Dansk Folkeparti nærmest er det eneste parti, der bliver inviteret med til bords. Som ordføreren netop siger, har Dansk Folkeparti i den ene finanslov efter den anden været ude i meget, meget konkret udmøntninger af kulturpolitiske penge til detailprojekter og -emner. Her vil jeg blot sige, at vi fra socialdemokratisk side har det princip, at vi gør alt, hvad vi kan, for netop ikke at blive detailstyrende, vi siger, at armslængdeprincippet er et ufravigeligt princip i kulturpolitik, som hr. Mogens Jensen også præciserede i sin ordførertale. Det, der er socialdemokratisk politik på det her område, også når man skal fordele ressourcerne, er jo, at der ikke er nogen særlig vækst i, at man fjerner ressourcerne fra et sted og så tildeler dem meget nichepræget til et andet.

Kl. 11:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:20

Karin Nødgaard (DF):

Der var to vidt forskellige spørgsmål i det. Det første drejer sig om, hvem der skal inviteres. Som jeg har lært hjemmefra, så er det noget med, at det er værten, der inviterer, og sådan må det jo også være her i Folketinget. Så det skal jeg egentlig ikke kommentere. Jeg er selvfølgelig glad, når jeg bliver inviteret, når Dansk Folkeparti bliver inviteret, men det synes jeg ikke er et spørgsmål man skal rette til os.

Jeg vil så alligevel godt have lov til at kommentere, om man er med, eller man ikke er med, som vi også hørte i den socialdemokratiske ordførers indlæg. Vi skal ikke glemme, at vi har flere forlig på kulturområdet, vi også flere aftaler. Forlig har vi jo om medier, vi har om film, vi har om de kunstneriske uddannelser, vi har om Det Kongelige Teater osv., og så har vi jo altså også nogle brede aftaler om medierne og omkring bogliberalisering, som vi har snakket om, om fusionerne af uddannelserne og om nogle tillægsaftaler osv. Så jeg synes jo ikke, at det ser helt sort ud, det må jeg ærligt indrømme.

Kl. 11:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Johs. Poulsen.

Kl. 11:21

Johs. Poulsen (RV):

Tak for det. Jeg vil gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører, om ordføreren mener, at når navngivne instruktører og forfattere, som f.eks. står bag tv-serier i Danmarks Radio, udsættes for kritik fra

højtstående medlemmer her i Folketinget, fra Dansk Folkeparti, er det så noget, som Danmarks Radio eller de pågældende forfattere og instruktører skal tage hensyn til?

Kl. 11:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:22

Karin Nødgaard (DF):

Jamen jeg vil da håbe, at det, når der er en debat, også en politisk debat, er sådan, at alle lytter, både Danmarks Radio og hvem det ellers måtte være. Vi ved jo fra andre områder, at de er meget opmærksomme på, hvad der bliver sagt i debatten, så der er ingen tvivl om, at de selvfølgelig lytter. Men om de så også agerer ud fra det, kan man jo ikke sige. Men det er da klart, at enhver af os altid vil være lydhør over for ting, vi får at vide.

Kl. 11:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Johs. Poulsen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 11:22

Johs. Poulsen (RV):

Altså, enhver af os tager hensyn til det eller agerer ud fra det, vi hører. Når man f.eks. får at vide, at man, hvis man skal blive ved med at skulle have penge, så nok skal gøre tingene anderledes, er det så ikke et fundament for at fremme selvcensur?

Kl. 11:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:22

Karin Nødgaard (DF):

Altså, jeg vil så sige meget kort: Jeg har aldrig nogen sinde hørt om det der med, at man, hvis man vil have penge, så skal agere sådan og sådan. Det må være et citat, som hr. Johs. Poulsen selv har opfundet. Det er i hvert fald ikke noget, der nogen sinde er kommet fra Dansk Folkepartis side.

Kl. 11:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er SF's ordfører, og det er fru Pernille Frahm.

Kl. 11:23

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

Vi har rejst debatten, og vi har taget de her tre temaer op, fordi det ligesom er der, hele skelettet til den kulturpolitik, man har ført i det her land igennem de sidste mange år, ligger. Det er jo normalt sådan, at arbejdet med kultur ikke er et stort, bundløst hul, vi bare hælder støtte ned i, men kultur er noget, som vi ved gør os til et samfund, og det er andet og mere end bare en tilfældig flok individer, der tilfældigvis er på det samme sted på samme tid. Det er heller ikke noget, som man kan bygge op oppefra, og det er ikke noget, man kan komme og udtænke fra centralt hold og sige: Nu skal vi have noget kultur her. Det er noget, der kommer nedefra, ligesom planter vokser nedefra, men skal gødes og vandes ovenfra; det er fuldstændig som med planter.

Det første, der er vigtigt for os, er, at det ikke er pengepung og postnummer, der afgør, om man får gode kulturtilbud, kvalitetstilbud. Det skal ikke være det sted i landet, man bor, der afgør det, det skal ikke være ens indkomst, der afgør det. Det er kulturen i et område, der er med til at gøre, at folk har lyst til at bo der og blive boende

der og udøve deres erhverv der, deres job, tage deres uddannelse der og have deres familie der.

Det andet, der er vigtigt, er, at vi fastholder en fødekæde, at vi husker den fødekæde, helt fra skolebørnene og op til det sublime, de dygtigste af de dygtigste, dem, vi rejser rundt med i hele verden og bryster os af. Men det her handler jo ikke kun om udviklingen af kunstnere; det handler også om udviklingen af brugere. Det handler om, at vi alle sammen bliver gode til at bruge kulturen på den måde, kulturen kan bruges på, og måske også på nye måder, who knows. Det er derfor, SF har været så frustreret over, at der bliver skåret på den lokale kultur. Det er der, det virkelig gør ondt, f.eks. Billedkunstskolen, hvor billedgrundkurserne er blevet skåret væk. Huskunstnerordningen var lige ved at ryge, den blev reddet i sidste sekund; spillestederne bliver belastet af tåbelige skatteaftaler; egnsteatrene bliver belastet af, at man fjerner den faste refusionsprocent; landsdelsscenerne bliver belastet af, at der ligger et større og større ansvar ude hos nogle kommuner, der er ringere og ringere i forhold til at kunne løfte opgaven, fordi deres økonomi også er dårlig.

Det tredje, vi synes er vigtigt, er, at man kigger på kunstnernes sociale vilkår. Det er stadig væk ikke lykkedes at finde en model i det her land, der gør, at man kan leve som kunstner, arbejde som kunstner, at der er respekt om det arbejdsmarked, man er en del af. Det drejer sig både om, når man i perioder ikke har et fast job – der er meget få faste job her – og det drejer sig om, når man i perioder ikke har nogen indtægt, fordi man er ved at skrive en bog, fordi man er ved at lave en plade, fordi man er ved at sætte en forestilling op, fordi man er ved at lave en udstilling, eller hvad ved jeg. Der er stadig væk ikke mulighed for at gøre det her med rank ryg; vi ser stadig væk skævt til kunstnere, som om de er en slags samfundsnassere, hvor vi jo ved, at de er det stik modsatte.

Jeg kunne have talt meget længere, men jeg har også en begravelse, der venter om lidt, og derfor bliver min tale ikke længere nu.

Kl. 11:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken med den konservative ordfører, hr. Henrik Rasmussen.

Kl. 11:26

(Ordfører)

Henrik Rasmussen (KF):

Jeg er rigtig glad for at stå her i dag som konservativ kulturpolitisk ordfører. Netop kulturen er faktisk en af årsagerne til, at jeg er konservativ. Kulturen er noget, som er i min sjæl, den er min opdragelse, og kulturen gør mig til det menneske, som jeg er i dag.

Men kunsten er min drivkraft, og den er også min inspiration. Hvor var vi uden f.eks. musik og dans? Så tror jeg faktisk ikke, at vi var hele mennesker nogen af os. For mig er kunst ikke i min øjenhøjde, ej heller noget, jeg har lyst til at købe i et supermarked. Kunsten kan tirre mig, den kan pirre mig, den kan provokere mig, og den kan undre mig, men den kan også gøre mig glad, og den kan gøre mig ked af. Og nogle gange kan den udfylde nogle tomrum for noget, som man måske mangler. Med andre ord: Kunsten er faktisk en slags følelsesmæssigt fitnesscenter.

Derfor er jeg også meget glad for den debat, der er rejst i dag. Først vil jeg takke oppositionen for, at den har rejst debatten med denne forespørgsel, for jeg synes, det er rigtig spændende at få en generel kulturpolitisk diskussion.

Jeg er meget enig i de to første afsnit i oppositionens forslag til vedtagelse. Her er nogle udmærkede holdninger med at sikre vækstlagene i det danske kulturliv samt det, at det understreges, at et rigt kunst- og kulturliv er en væsentlig forudsætning for samfundet. Det er vi helt enige om. Jeg er også meget enig i, at alle, der bor i Danmark, skal have mulighed for at opleve og mærke den danske kultur

og kunst. Men dermed være ikke sagt, at vi skal tvinge dem til at benytte sig af de tilbud, der er.

Men når det kommer til det tredje afsnit, må jeg jo desværre erkende, at jeg bliver lidt skuffet, når der står, at regeringen pålægges at lave en fælles handlingsplan for at sikre de nødvendige ressourcer til kulturel og kunstnerisk udvikling. Jeg vil så sige, at jeg i hvert fald kan se, at det ikke er ret mange forlig, som oppositionen ikke er med i, så det undrer mig, at man siger, at der ikke er en dialog. Jeg hører også ministeren i dag sige, at der også i de fremtidige debatter og dialoger, vi skal have, er åbent hele vejen rundt. Så jeg håber da ikke, at vi skal ud i en sådan debat, for dialogen er der i hvert fald. Derfor kan vi naturligvis heller ikke støtte det forslag til vedtagelse, man har fremsat.

Da Trevor Davies her i juni fyldte 60 år, læste jeg i Berlingske Tidende, at han sagde, at det danske kulturliv har masser af penge. Vi tør bare ikke bruge pengene anderledes og mere dynamisk end det, der er traditionelt. Og se, det ærgrer mig såre, for det er jo lige præcis den debat, vi har i dag, når Socialdemokratiet står og siger, at der skal flere ressourcer til. Hvorfor er det, det skal være sådan, at fordi en kulturinstitution har fået tildelt ressourcer, skal det være sådan i al evighed? Det er jo i virkeligheden lige præcis dér, at politikkens adskiller sig mellem regeringen og oppositionen. Vi er ikke bange for en gang imellem at skulle tage fat i det og sige, at der altså nu også skal nogle nye tiltag til.

For der er faktisk en fin balance mellem de frie og de øremærkede midler til kunsten. Jeg som konservativ vil meget gerne arbejde for, at kunsterne får rig mulighed for at udvikle sig, og for, at kunsten skal være mangfoldig og rigtig kreativ. Jeg mener selvfølgelig også, at vi har en forpligtigelse til at sikre vores store kunstværker, som selvfølgelig er en væsentlig del af vores kulturarv. Men jeg mener bestemt ikke, at det skal være politikerne her på Christiansborg, som skal afgøre og vurdere, hvad der er god og dårlig kunst. Vi skal lægge de politiske rammer, og herefter må det være op til Statens Kunstråd eller Statens Kunstfond at sikre, at de ildsjæle, som prøver lykkes som kunstnere, også tildeles midler. Det er vigtigt.

Jeg og Det Konservative Folkeparti ønsker ikke Danmark som et kulturelt stereotypet mainstreamland – overhovedet ikke. Regeringen har fremlagt sin kulturpolitiske strategi »Kultur for alle«. Netop denne strategi sætter fokus på rigtig mange af de spørgsmål, som er blevet stillet i den her debat. »Kultur for alle« har to hovedbudskaber: Alle i Danmark skal have mulighed for at få ejerskab til vores fælles kultur og kulturarv, og alle i Danmark skal have mulighed for at få adgang til relevante og vedkommende kulturtilbud.

I »Kultur for alle« indgår der en række konkrete initiativer, der skal være med til at understøtte hovedbudskaberne i strategien. Initiativerne fokuserer på, at der i højere grad bliver skabt relevante og vedkommende kulturtilbud til alle borgere i hele landet. Det sker bl.a. ved at sætte særligt fokus på formidling af kulturtilbud og inddragelse af borgerne i kulturtilbuddene. Projektet skal endvidere bidrage til, at alle borgere i Danmark i højere grad møder op og mærker – nok så vigtigt – kunsten, kulturen og kulturarven som en del af deres hverdag. Kulturinstitutionerne skal i den forbindelse tænke ud over deres vante rammer og turde gå nye veje for at få borgerne i tale. Det er jo en interessant målsætning.

Men lad mig understrege, at »Kultur for alle« ikke dækker alt på kulturområdet og ikke er et udtryk for den samlede kulturpolitiske retning fremover. Jeg skal som konservativ ordfører i hvert fald nok arbejde for, at der kommer til at ske rigtig mange spændende tiltag. Derfor støtter Det Konservative Folkeparti også op om, at vores forslag til vedtagelse underbygger dette og også sætter fokus på, at den øgede indsats for børn og unge møder med kulturen fortsættes.

Kl. 11:32

Kl. 11:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra hr. Mogens Jensen.

Kl. 11:32

Mogens Jensen (S):

Jeg vil meget gerne byde den nye konservative kulturordfører velkommen. Det er også rart at høre, at der her er et stærkt personligt engagement i kunst og kultur, det kan kun være godt, også for det videre politiske samarbejde. Nu nævner ordføreren jo selv, at han sådan set godt kan skrive under på de to første afsnit i vores forslag til vedtagelse. Det burde ordføreren også kunne gøre, for jeg ved i hvert fald, at en del af formuleringen faktisk er taget direkte ud af regeringens eget program, og her føler vi, at vi er enige, og det viser kun, at vi fra partiernes side sådan set ønsker at få en dialog med regeringen om det her. Derfor forstår jeg jo ikke, at ordføreren så afviser det sidste afsnit, der sådan set bare siger: Skulle alle partier i Folketinget ikke sætte sig sammen og prøve at forhandle os frem til en fælles plan for, hvordan vi styrker det, som vi altså er enige om, nemlig mulighederne for, at flere danskere får adgang til kulturen? Så jeg har bare det spørgsmål: Hvorfor er det, vi ikke i fællesskab kan sætte os sammen og prøve at finde en fælles handlingsplan for det og også prøve at blive enige om en finansiering?

Kl. 11:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:34

Henrik Rasmussen (KF):

Man kan sige, at jeg så var heldig, at det var det, der stod, for det er ganske godt, og det mener jeg også af hjertet at det er. Jeg skal ikke være den, der står i vejen for, at vi kan sætte os ned og lave en aftale. Men ordføreren kender jo også systemet her, nemlig at når det står i et forslag til vedtagelse, kan vi ikke gå ind for det, men selvfølgelig gå ind for det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Venstre og De Konservative har fremsat.

Kl. 11:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Mogens Jensen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 11:34

Mogens Jensen (S):

Det, jeg tror der er mange mennesker der ikke kan forstå, og som gør, at de ofte opfatter Folketinget lidt som en børnehaven, er f.eks., at vi nu ikke kan enes om et forslag til vedtagelse, bare fordi man normalt ikke kan. Og når ordføreren siger, at sådan er systemet, vil jeg sige, at systemet jo er det, at regeringen ofte fører blokpolitik, og jeg synes ikke, der er grund til at gøre det på det her område, for der har vi altså nogle fælles udgangspunkter. Jeg synes også, at debatten her i dag om nogle fundamentale ting trods alt har vist, at vi altså er enige om, at vi gerne vil styrke kunsten og kulturen. Så jeg forstår det ikke.

Så vil jeg lige om det med pengene sige til ordføreren, at ordføreren i hvert fald vil kunne få bekræftet, at kulturinstitutionerne har afleveret op mod 1 mia. kr. nu i effektiviseringsbesparelser, siden regeringen kom til, og det præger mange institutioner. Mener kulturordføreren ikke, at det har en betydning for f.eks. Nationalmuseets virksomhed, at de som et led i den her proces har været nødt til at skære 70 årsværk væk på museet, hvor bl.a. en hel afdeling nærmest er blevet fjernet? Tror ordføreren ikke, at det har betydning for Nationalmuseets muligheder for at udøve deres virksomhed?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:35

Henrik Rasmussen (KF):

Lad mig allerførst sige, at jeg i hvert fald meget gerne vil samarbejde, men jeg mener ikke, det er noget, som der på skrift skal laves pålæg om hvordan skal være. Det er også derfor, vi siger nej til ordføreren forslag til vedtagelse. Men jeg vil i hvert fald meget gerne samarbejde bredt i hele spektret her, det skal der da ikke være nogen tvivl om.

Den ene milliard: Selvfølgelig gør det ondt, når man skal spare. Jeg kender ikke de helt præcise tal, sådan er det, og det kan jeg jo ikke stå og benægte. Men jeg kan heller ikke benægte, at verden derude er ramt af en finanskrisen, som vi jo også været inde på, så det er jo ikke kun kulturinstitutionerne, det gør ondt på. Og der må man sige, at der jo også skal være en eller anden form for konjunkturbarometer, som henvender sig både til kunsten og til resten af arbejdsmarkedet. Jeg ved ikke, om det er ligeligt, men jeg vil sige, at det da i hvert fald ikke er urimeligt, at det er sådan.

Kl. 11:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 11:37

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Hos Socialdemokraterne er vi meget opmærksomme på den tredjedel af den danske befolkning, som ikke benytter sig af kulturlivet, kulturverdenen. Jeg kan jo høre på den konservative ordførers dedikation til kulturen, at det også må ligge tungt i ordføreren indre sjæl, når det gælder kulturen. For ordføreren siger jo, at ordføreren ikke ønsker, at kulturen i Danmark skal være stereotyp, at der gerne må være noget udvikling, der gerne må være noget ekspressivitet i det, og der gerne må være noget nyt også til de kommende generationer.

Derfor skal jeg spørge ordføreren: Mener ordføreren, at tilbuddet til de mange danskere, som bor langt væk fra universitetsbyerne, langt væk fra de store byer, er godt nok? Hvordan bliver de, der måtte gå derude og have fundet ud af, at de har et talent, stimuleret? Er tilbuddet godt nok, eller rummes det inden for noget af det, ordføreren siger at ordføreren gerne vil være med til at kigge på i fremtiden, nemlig nye tiltag på børne-unge-området? For det er altså et punkt, vi fra socialdemokratisk side er meget, meget bekymrede over.

Kl. 11:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:38

Henrik Rasmussen (KF):

Jeg synes, det er et meget, meget spændende spørgsmål, og der kan vi nå rigtig langt omkring. Kultur og kunst – et talent kommer jo ofte nedefra; det jo ikke noget med, at vi sidder herinde og opdager det, når der er et talent. Det er noget, man opdager lokalt. Det er jo heldigvis sådan, at der er rigtig mange amatørteaterscener rundt omkring, så selv om man er i et etableret område, hvor der er store scener, er der også amatørscener ved siden af, hvor unge talenter får lov at spire. Der er musikskoler, hvor de unge mennesker får lov til at prøve kræfter og skifte instrument, og lige pludselig opdager man, at der rent faktisk er nogle talenter her, og at man kan bygge videre på dem. Det er jo egentlig det, der er så smukt ved alt det her: Der er rig mulighed for lokalt at sikre, at de mennesker, som måske har nogle

kvaliteter eller nogle skæve vinkler eller et eller andet, også kan blive fremmet lokalt, og så sker tingene jo ofte mere eller mindre af sig selv.

Kl. 11:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Flemming Møller Mortensen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 11:39

Flemming Møller Mortensen (S):

Det er jeg jo slet ikke uenig i, men lige nøjagtig når spiren til talentet er lagt og personen skal tage det næste skridt, ved vi også, hvor væsentligt det er, at den ramme er skabt forholdsvis tæt på det sted, hvor vedkommende bor, uanset om det er i Struer eller på Lolland-Falster.

Her må jeg blot sige, at der er sket nogle forringelser på væsentlige områder – jeg har nævnt dem tidligere: Det gælder kulturskolerne, det gælder tilskud til de billedkunstneriske grundkurser og også de rytmiske spillesteder. Lad os bare dvæle en lille smule ved de rytmiske spillesteder. Det er jo lige nøjagtig her, de unge, som har vist talent for musik, skal prøve deres kræfter af i en lidt større sammenhæng og dermed også få yderligere motivation og begejstring og tro på, at det, de kan, er noget, der kan komme ud over en endnu større rampe og tjene mange flere til glæde og måske endda også ligefrem bidrage til vores samfundskasses indtjening.

Derfor spørger jeg ordføreren: Er det ordførerens holdning, at det er i orden, at vi har svækket de rammer, når ordføreren står og siger, at ordføreren gerne vil være med til at skabe endnu bedre rammer for børn og unge?

Kl. 11:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:40

Henrik Rasmussen (KF):

Jeg synes på ingen måde, at de rammer er blevet svækket – tværtimod. Jeg synes, at lokalsamfundene efter kommunalreformen har taget de rammer meget seriøst. De har virkelig prøvet at underbygge netop de talenter. De har prøvet at skabe miljøer for simpelt hen at få tiltrækningskraft til deres større kommuner. Det har været hele pointen med de her ting. Det har man virkelig taget aktivt op, så jeg vil altså give kommunerne, at de har gjort det rigtig godt.

Så vil jeg sige, at fordi man er et spirende talent, og fordi man har et potentiale og man kommer videre og man så kommer i et spillecaféområde, er det jo ikke nødvendigvis sådan, at når man har det talent, skal man have statsstøtte allerede fra dag et. Man skal jo lige ud og prøve nogle grænser af, man skal jo lige ud og prøve markedet. Nogle gange går det godt, og nogle gange går det skidt, men heldigvis har vi det alle sammen sådan, at det, vi lærer mest af, er vores fejl – desværre på den hårde måde, men det gør man jo.

Kl. 11:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Johs. Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:41

Johs. Poulsen (RV):

Tak for det. Jeg vil også gerne have lov til at byde den nye konservative kulturordfører hjertelig velkommen og glæde mig over det, jeg hørte, og også den tilgang, der er til området helt personligt fra ordførerens side på det her felt. Derfor vil jeg egentlig bare nøjes med at sige, hvis vi nu skal blive i den stemning, at jeg i hvert fald glæder mig over, at den konservative ordfører meget tydeligt udtrykker øn-

ske om, at vi i fællesskab her i Folketinget og gerne så bredt som muligt får løftet nogle af de udfordringer, der ligger foran os, uanset hvordan man ser billedet. Det skal jeg jo så komme tilbage til lige om lidt. Jeg deler ikke helt opfattelsen af det, vi har hørt fra nogle af ordførerne, men uanset hvordan man ser på billedet, vil man nok erkende, at der er nogle udfordringer, som vi i hvert fald skal have taget op fremadrettet, og der håber jeg, at den tilgang, der så ikke må stå på skrift om at gøre det i fællesskab, men i hvert fald så kan udtrykkes mundtligt her, må smitte af. Vil ordføreren endnu en gang bekræfte det? Det var egentlig blot denne kommentar.

Kl. 11:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:42

Henrik Rasmussen (KF):

Kulturen er bred, og den vedrører os alle, og derfor kan man ikke lukke nogen ude. Så ja, jeg vil gerne bekræfte, at vi bredt skal snakke om det her.

Kl. 11:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det sluttede jo næsten i fryd og gammen.

Tak til ordføreren. Så går vi videre til den næste ordfører, og det er netop den radikale ordfører, hr. Johs. Poulsen.

Kl. 11:43

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Jeg ved ikke, om jeg kan fortsætte i fuldstændig den samme fryd og gammen-stemning, men jeg håber i hvert fald, at jeg har mulighed for måske at kunne fremprovokere en yderligere debat om, hvorvidt vi ikke i højere grad skulle gøre tingene bredere, end de har været indtil nu.

I hvert fald er det min og Det Radikale Venstres opfattelse, at hvis man lavede et eksperiment, hvor man placerede en uvildig iagt-tager på så tilpas afstand, at vedkommende kunne danne sig et samlet billede af dansk kulturpolitik – eller måske i virkeligheden i dagens sammenhæng mere præcist danne sig et billede af regeringens kulturpolitik og den opbakning, regeringen søger til udformningen af kulturpolitikken – ville den efterfølgende beskrivelse ikke være særlig imponerende. Der ville måske tværtimod tegne sig et billede af noget, der nogle gange næsten kan opleves som et forretningsministerium uden væsentlige egne initiativer, uden nogen identificerbar holdningsmæssig tilgang, uden nogen voldsom drive og i hvert fald ikke med den tilstrækkelige vilje til at tage de nødvendige slagsmål med omverdenen, f.eks. Finansministeriet, som der jo skal tages slagsmål med, hvis man vil lave noget fremadrettet, med andre dele af regeringen eller f.eks. også med de mere og mere dagsordenssættende medier, som mener, man kun kan måle kvalitet i kunst- og kulturlivet ud fra seer- og læsertal. Der er brug for meget stærkere slagsmål fra Kulturministeriets side, i hvert fald set med vore øjne.

Vi tror også, at hvis man lavede det eksperiment, ville der tegne sig et billede af en regering og en minister, der på kulturens område er mere optaget af at gøre sit parlamentariske grundlag tilpas end af at forholde sig til udfordringerne, uanset hvor lav en placering af ambitionernes overligger det i øvrigt måtte resultere i. Jeg bemærkede i kulturministerens redegørelse her i dag, at en stor del af det, der bliver målt på, er kommunernes indsats, og her er jeg sådan set enig med den konservative ordfører, som før sagde, at der rigtig mange steder gøres en meget stor indsats i kommunerne. Derfor kan jeg sådan set godt forstå, at ministeren gerne vil måles efter den parameter, men det er måske ikke helt fair at gøre det.

I denne ministers tid er der i hvert fald set med vore øjne ikke sat nogen væsentlig ny kulturpolitisk dagsorden. Tværtimod er indsatsen på en række områder blevet svækket. Det er faktisk sådan, at nogle musikskoler stagnerer, fordi de over tid har fået faldende statslige bidrag, det er faktisk sådan, at de rytmiske spillesteder nogle steder er truet på deres eksistens, og at aftalerne med spillestederne er udformet på en sådan måde, at kommuner og spillesteder ikke må fravige indholdet af aftalerne, mens staten med et pennestrøg kan løbe fra sine tilsagn, hvis man finder anledning til det.

Det er også sådan, at billedkunsten direkte er blevet frataget det statslige engagement fra vigtige elementer i fødekæden, og at det statslige procentuelle bidrag til finansiering af hvert enkelt af en lang række af vore små teatre og egnsteatre er faldet med næsten en femtedel. Kulturministeren har også, om end indirekte, mindsket sin opbakning til væsentlige kulturinstitutioner og kulturtilbud i provinsen. Der er mange eksempler på det, men der er et godt eksempel i Det Jyske Ensemble, som lider under det. Det er altså kulturinstitutioner og -tilbud, som ofte er en slags livsnerver på deres områder i store regionale sammenhænge og også i forhold til børn og unge og deres mulighed for at opleve høj kvalitet.

Vi synes også, der er et svigt i forhold til de urimelig små beløb, der er til rådighed som frie midler til nye initiativer, som allerede har været debatteret. Vi synes også, man i for høj grad lader oplagte potentialer inden for design og arkitektur, kunst og erhverv sejle deres egen sø.

Ministerens svar på udfordringerne har været det, vi har hørt i dag, nemlig »Kultur for alle«, som vi, indtil det modsatte bliver bevist, foreløbig opfatter som relativt tomme erklæringer uden økonomisk backup og i værste fald, som også nogle kritikere har været inde på, måske først og fremmest som et redskab til yderligere detailstyring af en del af kommunernes kulturliv – en styring, der samtidig indeholder en helt urimelig grad af administration, af papirflytning, af alenlange processer og af en voldsom bureaukratisering, hvor det administrative besvær slet, slet ikke står mål med det stadig faldende statslige økonomiske engagement.

Det Radikale Venstre vil hellere udstikke en helt anden kurs med større dispositionsfrihed og mulighed for tværgående decentral prioritering inden for kulturområdet af de statslige midler, først og fremmest til udvikling af nye initiativer, altså mere frihed. Vi vil gerne fastholde et solidt og sikkert grundlag for finansiering af de rytmiske spillesteder, små teatre, egnsteatre og lignende, vi vil gerne sikre nye og innovative statslige initiativer i store sager og investeringer i f.eks. de kunstneriske uddannelser, opbakning til valg af kvalitet, da alt jo ikke er lige meget værd, styrkelse af samarbejdet mellem kunst og erhverv, en mere central placering af design i alle sammenhænge og større engagement i forbindelse med banebrydende arkitektur.

Endelig ser vi gerne, at man udfolder meget store bestræbelser i forbindelse med det, vi lige har talt med den konservative ordfører om, nemlig at man bruger det nødvendige politiske knofedt til at skabe bred politisk opbakning og bredt politisk ejerskab i hele det kulturelle landskab til udvikling af det kunst- og kulturliv, der har så stor menneskelig og samfundsmæssig betydning.

Kl. 11:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt kort bemærkning, og den er fra fru Karin Nødgaard.

Kl. 11:48

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig lige at følge lidt op på den debat, vi havde lige før, da jeg var på talerstolen – nu i forhold til den radikale ordfører.

Jeg vil gerne høre hr. Johs. Poulsen, om ordføreren ikke mener, at det faktisk er andet end penge, vi skal snakke om i dag, og at det

er vigtigt, at man også drøfter holdninger i kulturdebatten, altså at det skal have en plads, og at vi også som politikere skal turde sætte dagsordenen. For jeg synes jo, at det kom lidt frem, at hr. Johs. Poulsen måske var lidt bange for, at der blev sat nogle ting til debat i den danske kulturdebat.

Kl. 11:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:49

Johs. Poulsen (RV):

Tak for det. Jeg kan love Dansk Folkepartis ordfører, at jeg og mit parti ikke er bange for nogen som helst type debat, tværtimod. Vi synes, det er meget vigtigt, at man tager debatterne. Derfor er vi også meget kritiske, når Dansk Folkeparti nogle gange sætter en dagsorden, hvor det i virkeligheden handler om at kvæle debatten.

Det er sådan set lige meget, om det drejer sig om forskningsområdet, hvor der er forskere, man ikke kan lide; om det drejer sig om andre områder, hvor der er navngivne folk, man ikke kan lide; om det drejer sig om særlige teaterstykker; eller om det drejer sig om særlige dramaserier i tv, Dansk folkeparti ikke kan lide – jeg kan love, at vi er klar til at tage debatten hver eneste gang. Men vi synes ikke, at tilgangen til debatten skal være, at man udtrykker, at nu er der noget, der ikke skal være her længere.

Kl. 11:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Karin Nødgaard for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 11:50

Karin Nødgaard (DF):

Det er selvfølgelig også derfor, at vi repræsenterer forskellige politiske partier og holdninger. Men jeg er i hvert fald glad for, at ordføreren tilkendegiver, at det er i orden, at man sætter debatten på dagsordenen.

Jeg vil gerne spørge om noget helt andet, nemlig om det kommunale, fordi jeg ved, at ordføreren har en stor kommunal baggrund og erfaring. Jeg synes, at det kunne være interessant at høre ordføreren om de initiativer, der er taget i f.eks. finansloven, altså huskunstnerordningen, levende musik i skolen, det, at der er afsat midler til spillestederne og egnsteatrene osv. Det er måske ikke det, som man kunne drømme om, men der er trods alt tænkt på de her områder. Anerkender man ikke det, og synes man ikke, at det faktisk er flot, at der er nogle partier, der har fået det igennem på finansloven? Så kunne Dansk Folkeparti måske også få lidt ros fra De Radikale.

Derudover: Har det ikke været en gevinst, at kommunerne er blevet større? Man kan se, at kommunerne nu kan klare noget mere også på kultur området. Det synes jeg er meget væsentligt at høre om også set i forhold til det ansvar, der er pålagt kommunerne. De lever forhåbentlig op til det, men det kunne være interessant at høre om det på baggrund af ordførerens egne personlige erfaringer.

Kl. 11:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:51

Johs. Poulsen (RV):

Jeg er sådan set ikke i tvivl om, at det forhold, at man strukturelt har fået nogle andre kommuner, end man tidligere havde, har betydet, at kommunerne har lidt større mulighed for at lave tværgående prioriteringer, og at de, hvis de ønsker det lokalt, rent faktisk i højere grad kan sætte kulturen på dagsordenen, altså løfte opgaver, som de ikke før kunne løfte. Det er jeg sådan set ikke i tvivl om.

Der er så lidt forskel på, hvordan det sker, og det må der jo nødvendigvis være qua det kommunale selvstyre, som jeg hylder rigtig meget. Derfor kan man sige til det spørgsmål, at der i hvert fald er skabt grundlag for, at de politisk lokalt kan prioritere og opprioritere kulturen. Derfor sagde jeg også indledningsvis, at jeg synes, og der er jeg enig med den konservative ordfører, at der er grund til at rose rigtig mange kommuner for den indsats, der gøres på kulturområdet. De er jo på en række felter inde at kompensere for det, som de synes at de mister i central opbakning.

Det leder mig så over til at sige – hvis jeg bare må bruge 2 sekunder på at svare på den anden del af spørgsmålet – at sige, at jeg ikke er specielt imponeret over den tilgang, heller ikke i finanslovsammenhæng, som består i, at man først graver et hul, så dækker man det bagefter til, og så bryster man sig af, at man har dækket det hul til, som man gravede for lidt siden.

Kl. 11:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det blev så den sidste bemærkning fra den radikale ordfører, i hvert fald i denne debat, men der er mulighed for korte bemærkninger. Så er det Enhedslistens ordfører, og det er hr. Per Clausen.

Kl. 11:52

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er selvfølgelig meget positivt, at der er en bred enighed i Folketinget om, at kunst og kultur er vigtige og væsentlige forudsætninger for såvel den menneskelige udvikling som for den samfundsmæssige udvikling. Den enighed er det selvfølgelig værd at holde fast i, men spørgsmålet er, om det er den rigtige udmøntning af den enighed, når man i første omgang, da vi fik en ny regering tilbage i 2002, starter med at skære ned på kulturområdet og efterfølgende sørger for, at der cirka er det samme beløb til rådighed uden at tage hensyn til løn- og pristigninger. Det synes jeg i grunden ikke.

Hvis jeg skal være helt ærlig, ville jeg blive alvorligt bekymret for, hvad der ville ske, hvis der var nogen, der turde sige, at de ikke syntes, at kunst og kultur var vigtigt. Kigger vi nemlig på nogle af de andre områder, som man siger er vigtige, er det jo ret indlysende, at man afsætter flere midler og i det mindste sørger for, at bevillingerne ikke udhules, på grund af at man ikke tager højde for løn- og pristigninger.

Det første, jeg vil sige, er altså, at det er meget godt med en fælles erkendelse af, at det her er vigtigt, men det er nødvendigt, at denne fælles erkendelse også følges op med penge og ressourcer til området. Jeg ved godt, at man kan føre lange kulturpolitiske debatter uden at tale om penge, men kendsgerningen er, at man ikke kan skabe bedre vilkår for befolkningens mulighed for at bruge de kulturelle tilbud og for selv kunne udfolde sig kulturelt, hvis man ikke bruger penge på det.

Det samme gælder en anden vigtig forudsætning, nemlig at skabe gode vilkår for kunsternes udfoldelse. Det gælder ikke mindst den store gruppe kunstnere, der ikke er kommet i den situation, at de på nuværende tidspunkt kan tjene tilstrækkeligt mange penge på deres arbejde som kunstnere, og den næsten lige så store gruppe kunstnere, der aldrig kommer i den situation, fordi det ikke med de økonomiske vilkår, der er i Danmark, er muligt at leve af kunstproduktion, medmindre man også får en offentlig støtte. Her må jeg bare sige, at problemet efter min opfattelse er, at vi stadig væk mangler at finde en løsning på problemet med, hvordan vi sikrer, at kunstnere også i den situation, hvor de ikke umiddelbart har en indtægt, har gode økonomiske vilkår.

Den tredje diskussion, som jeg også synes er vigtig at tage op, er den, der undertiden foregår under temaet armslængdeprincippet. Den kan selvfølgelig også foregå under det tema, at man vil modvirke censur og selvcensur og mange andre ting. Jeg må sige, at jeg på det

område er direkte skuffet over det forslag til vedtagelse, der er kommet fra VKO og vistnok også Liberal Alliance, for vi har faktisk i flere omgange haft en diskussion om, at vi måske er kommet til at regulere kunststøtten lidt for tæt. Det gælder også et par af de forlig, som Enhedslisten har været med i. Vi har lavet lidt for mange puljer og opdelinger, fordi vi hele tiden har et eller andet godt og gunstigt formål, som vi gerne vil have løftet, og så trækker vi penge ud af den generelle støtte og bruger dem til nogle specifikke formål.

Jeg har faktisk forstået, at der er enighed om, at der kunne være grund til at kigge på, om vi ikke er gået for vidt med hensyn til detailregulering. Det er jo en helt anden diskussion end den, at der er ledende politikere i det her land, som tror, at vejen til folkelig popularitet består i at anklage forskellige kunstnere for at lave noget, der ikke har en kunstnerisk kvalitet eller har et forkert politisk indhold. Det er sådan en diskussion, hvor vi i stedet for at starte med at skælde ud på hinanden kunne diskutere, om der ikke er et reelt behov for at kigge på nogle af støtteordningerne for at se på, om der ikke burde være mere armslængde til dem, og dermed sikre en større frihed.

Den diskussion troede jeg at vi kunne tage, men jeg må så bare konstatere, at det åbenbart er endt med, at Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance synes, at det er rigtig godt, som det er. Det er jo ikke noget overraskende synspunkt fra en regerings side, men jeg synes bare, at det er lidt ærgerligt, for jeg tror sådan set, at det kunne være en diskussion. Det spændende ved den diskussion er jo, at den kan man godt føre, uden at man nødvendigvis behøver at starte med at skændes om, hvorvidt der er for mange eller for få penge i systemet.

På den baggrund synes jeg, det er rigtig ærgerligt, at Det Konservative Folkeparti, på trods af at de vistnok nærmest er enige i det, der står i vores forslag til vedtagelse, alligevel ender med at lave en regeringsvedtagelse, hvor hovedbudskabet er, at alt er rigtig godt, og i den udstrækning det kan blive bedre, har ministeren allerede tænkt tankerne, og alle de forlig, som vi indtil nu har lavet, er perfekte, så der er ikke brug for noget nyt. Det synes jeg er lidt ærgerligt, men jeg håber på, at den her debat kan medvirke til at skabe forudsætningerne for, at vi kan få nogle brede forhandlinger om den fremtidige kulturpolitik. Og så kan det jo være, at tingene alligevel kan blive en lille smule forbedret hen ad vejen.

Kl. 11:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:57

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil da godt indlede med at takke oppositionens partier for, at vi har kunnet få den her diskussion om dansk kulturpolitik. Den har vi jo haft før, og jeg synes også, det er nogle relevante ting, som man har spurgt ind til under den her forespørgsel, altså hvordan vi sikrer, at der også i udkantsområderne er nogle ordentlige kulturtilbud, hvordan vi sikrer, at der er frie forhold for kunsten, og hvordan vi sikrer den nødvendige armslængde i dansk kulturpolitik. Det er sådan set tre spørgsmål, som er væsentlige, og vi er fra Liberal Alliances side positivt indstillet over for de intentioner, som jeg ser der ligger i de her spørgsmål.

Vi har jo lagt mærke til, at regeringen og ministeren er kommet med udspillet »Kultur for Alle« med henblik på at sikre samfundets kulturtilbud i udkantsområderne. Det, der er det spændende, er selvfølgelig også, hvordan det bliver helt konkret, og det må vi jo så se på, når vi kommer nærmere. Det er vi selvfølgelig også villige til at gå ind i en dialog med regeringen om.

I forhold til det her med armslængde, som jeg i virkeligheden synes er en meget mere interessant diskussion at få på banen, tror jeg også, at det er meget rigtigt, hvad Enhedslistens ordfører var inde på,

nemlig at vi bredt i Folketinget har en forståelse af og skal have en forståelse af, at vi skal lade være med at stikke nallerne i alt, som var det udtryk, der blev brugt tidligere. Altså, vi har utrolig svært ved – det har politikere generelt – når vi bliver præsenteret for problemstillinger og i endnu højere grad for mikrofoner, ikke at komme med nye forslag til, hvor vi selv kunne bestemme tingene, og hvor vi selv kunne forvalte midlerne i stedet for at prøve at bevare den armslængde, som der skal være.

Jeg har jo gennem en årrække prøvet at fremme armslængdeprincippet på en række områder, men jeg vil sige, at der jo ikke er mange partier, som undlader at sætte deres egne politikere ind i repræsentantskaberne for Statens Kunstråd og Statens Kunstfond. Det har jeg forstået åbenbart er noget, der er meget, meget svært at gøre op med, selv om det vel i armslængdeprincippet hellige navn ville være det mest fornuftige, at man tog politikerne væk fra lige præcis de repræsentantskaber. Men det er nok så spændende, at man gerne vil undtage netop dem fra armslængdeprincippet.

Man kunne også tage andre områder, som vi er villige til at diskutere. Jeg synes stadig væk, at det kunne være en relevant diskussion at se, om man kunne få nogle selvstændige bestyrelser for de museer, der hører under Kulturministeriets område, sådan at man også der kunne sikre, at direktøren ikke blev ansat direkte af Kulturministeriet, men at der var en bestyrelse, hvis primære opgave var at varetage museernes interesser, sådan at der ikke var den der sammenblanding, og sådan at der kom noget mere armslængde. Så der er masser af steder, hvor man kan gå ind og kigge på det.

Man kan jo sige, at Socialdemokraterne selv havde lidt svært ved at gå hundrede procent ind for armslængdeprincippet, sidst vi lavede medieforlig, da man jo gerne lige ville bevare, at kommunalpolitikere kunne blive siddende i DR's bestyrelse, sådan at Finn Aaberg kunne blive siddende 4 år ekstra. Det fik han så ikke helt lov til på grund af en enkelt rapport, men det var åbenbart svært, når det drejede sig om en partifælle, at mene, at armslængdeprincippet skulle gælde hele vejen.

Med hensyn til det bredere perspektiv, som der jo også skal være i den kulturpolitiske debat og i den kulturpolitiske situation, vil jeg sige, at hele den diskussion om selvcensur, der har været, synes vi også er meget relevant man gør noget ved og i hvert fald tager alvorligt. Altså, det er jo også kunstnernes rolle at provokere både dem, der har magten, magthaverne, og dem, der synes, de sidder med de politisk korrekte, rigtige meninger, og dermed er det jo vigtigt, at vi ikke får en stemning, hvor politikere eller andre lægger et pres på, at man skal mene noget bestemt, eller at man skal undlade at lave sin kunst. Jeg var en af dem, der, dengang Muhammedkrisen var på sit højeste, faktisk var uenig med mit daværende parti, fordi jeg netop sagde, at jeg troede, det ville medføre øget selvcensur. Det mener jeg også vi har set, og det er en bekymring, som vi skal tage alvorligt, og det er jeg glad for at se at kulturministeren har gjort. Det vil jeg meget gerne have lov til at kvittere for.

Sluttelig vil jeg sige, at i den lidt større kulturpolitiske debat, som forhåbentlig kommer til at sætte sit præg på ikke kun dagen i dag, men også på tiden fremover, så er hele diskussionen om mangfoldighed vigtig for os i Liberal Alliance. Jeg er meget glad for, at ministeren nævner, at i de kommende drøftelser om medieforlig, som vi snart skal til, er netop mangfoldighed også noget af det, som vi skal have for øje, sådan at vi kan sikre os, at det ikke kun er staten, der skal være aktør, men at der også skal være plads til andre aktører end de statslige aktører, og at vi dermed sikrer den mangfoldighed, der skal være. Det kan også være mangfoldighed i forhold til at sikre – det er det allersidste, jeg vil sige – den kultur, der kan være i nogle af de etniske minoriteter, som er kommet her til landet, og sikre, at de også har mulighed for at drive det kulturliv, som de har brug for og har lyst til.

Det var ordene.

Kl. 12:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Mogens Jensen.

Kl. 12:02

Mogens Jensen (S):

Jeg skal bare lige sige til Liberal Alliances ordfører, at jeg synes, han skal understrege, at Socialdemokraterne rent faktisk i det medieforlig gik ind for, at politikere skulle ud af DR's bestyrelse, også kommunalpolitikere. Der var så en forskellig tidshorisont i forhold til indfasningen af det forslag, men princippet om, at der ikke skal sidde politikere i DR's bestyrelse, er vi fuldstændig enige i.

Må jeg så ikke spørge ordføreren, når nu Liberal Alliance står at finde på regeringspartiernes forslag til vedtagelse her i dag: Hvad i alverden er der da sket, siden vi behandlede et beslutningsforslag fra Socialdemokraterne i efteråret 2008, som stort set havde det indhold, som står i det forslag til vedtagelse, som fire partier i Folketinget i dag fremsætter? Hr. Simon Emil Ammitzbøll tilkendegav i sin ordførertale, at han var fuldstændig enig, og han sagde oven i købet også dengang, at han på Ny Alliances vegne skulle tilkendegive, at man var fuldstændig enig i Socialdemokratiets forslag. Og det er et forslag, som stort set er udtrykt i det forslag til vedtagelse, vi har i dag. Hvad er der sket?

Kl. 12:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 12:04

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg må takke for de to spørgsmål, for vedrørende Danmarks Radios bestyrelse kan jeg bekræfte hr. Mogens Jensen i, at alle partier dengang var enige om, at politikerne skulle ud af DR's bestyrelse, men Socialdemokraterne ville gerne have, at deres egen borgmester fra Albertslund kunne fortsætte 4 år endnu – det blev så kun til 2 år – og derfor var der en længere indfasning for kommunalpolitikere. Så der er særlige principper, når det gælder ens egne venner, og det er jo så en diskussion, vi kan have på et andet tidspunkt.

I forhold til det gamle beslutningsforslag fra efteråret 2008 vil jeg sige, at jeg er utrolig glad for, at jeg har fået netop det spørgsmål, for jeg har også haft lejlighed til at gennemlæse debatten om beslutningsforslaget, og i min ordførertale dengang sagde jeg, at jeg syntes, det var et rigtig godt forslag – og det mener jeg sådan set stadig væk det var – men at vi i forhold til de konkrete eksempler, der blev nævnt i bemærkningerne, ikke kunne støtte op om dem alle sammen; dem kunne man hverken sige ja eller nej til. Det står i den ordførertale, som jeg holdt, og det kan man læse i referatet, så synspunktet er det samme som dengang.

Kl. 12:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 12:05

Mogens Jensen (S):

Jeg skal bare citere direkte fra ordførertalen:

Alt i alt skal jeg sige, at Det Radikale Venstre er meget positiv over for intentionerne i forslaget, og jeg er meget stolt af, og det er en udsøgt fornøjelse at sige, at jeg også på vegne af Ny Alliance er blevet bedt om at meddele, at partiet er enig i Det Radikale Venstres synspunkt og i øvrigt bakker op om de intentioner, der ligger i Socialdemokratiets forslag.

Det kan da godt ske, at der er et element eller to, som man kunne være uenig i, men det kunne man nok have forhandlet om, hvis nu

Liberal Alliances ordfører var kommet og havde sagt: Jeg vil godt lige have ændret det lille punktum. Men det har man jo ikke gjort. Jeg kan bare konstatere, at i den her sag svajer Liberal Alliance – i hvert fald gør hr. Simon Emil Ammitzbøll det jo – som et siv i vinden: På det ene tidspunkt er det opportunt at mene ét, og på det andet tidspunkt er det opportunt at mene noget andet. Jeg synes måske bare, det er noget, man lige skal bemærke i debatten.

Kl. 12:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:06

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes, at det er en lidt underlig diskussion, fordi den ikke handler om indholdet. Altså, den handler dybest set om, at hr. Mogens Jensen ikke kan forstå, at Liberal Alliance er en del af det parlamentariske grundlag for den nuværende regering. Sådan er det. Liberal Alliance støtter, at vi skal have en borgerlig statsminister og en borgerlig regering.

Til gengæld vil jeg sige, at jeg sagtens kan huske nogle af elementerne fra det beslutningsforslag, som Socialdemokratiet dengang fremsatte, bl.a. at man skulle prope statsligt udvalgte bøger ind ad brevsprækken til alle børnefamilier, betalt af staten og udvalgt af staten, og dermed bestemme, hvilke bøger børnefamilierne skulle have ind ad brevsprækken og dermed skulle læse. Og sådan en statsstyret kulturpolitik, hvor man vil ensrette, hvilke børnebøger det er, der skal læses, støttede jeg ikke dengang, og det støtter jeg ikke i dag.

Kl. 12:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Per Clausen.

Kl. 12:06

Per Clausen (EL):

Nu er jeg jo altid meget interesseret i at høre, hvordan man håndterer situationen som støtteparti til en regering. Det gør mig måske en lille smule bekymret hvad hr. Simon Emil Ammitzbøll sagde, for det, han vel sagde, var, at når man var støtteparti til regeringen, så stemte man for de forslag, regeringen kom med, selv om man skulle være mere enig med oppositionen.

Jeg vil godt spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, om kendsgerningen ikke er, at han nu er medforslagsstiller på et forslag, hvor der klart står, at forholdet mellem den statslige regulering og den uafhængige uddeling af penge, som det er i dag, er fuldstændig rigtigt og korrekt og godt, og som følge deraf stemmer han i praksis imod et forslag, som handler om, at vi skal have større fokus på, at det skal være selvforvaltning af de økonomiske midler, der skal være afgørende, når man deler kunststøtte ud.

Kl. 12:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:07

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan sige til hr. Per Clausen, at det ikke er sådan, at vi bare pr. automatik stemmer for et hvilket som helst forslag, men vores udgangspunkt er, at vi selvfølgelig starter med at tage dialogen med regeringen, som vi er støtteparti for. Skulle vi ikke kunne blive enige med regeringen, er vi selvfølgelig parate til at stille forslag sammen med andre partier.

Jeg må sige, at jeg synes, at man også skal se på det forslag til vedtagelse, som hr. Per Clausen selv er medforslagsstiller til, og der snakker man meget om at sikre de nødvendige ressourcer. Det læser

jeg som sådan et almindeligt venstreorienteret forslag om, at der skal flere penge til. Jeg vil sige, jeg indrømmer gerne, at jeg – ikke alene på det her område, også på andre områder – i lighed med en række andre mennesker syntes, da det gik bedre, at man skulle tilføre flere midler til en række forskellige områder. Men jeg mener sådan set, at det største ressourcemæssige problem, vi har i det danske samfund, er, at den nuværende regering og Dansk Folkeparti har vedtaget en finanslov med et underskud, der nærmer sig et trecifret milliardbeløb. Det er det store ressourcemæssige problem i det her samfund.

Kl. 12:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Per Clausen.

Kl. 12:08

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo bare, at det et eller andet sted er lidt besynderligt, at hr. Simon Emil Ammitzbøll i sin tale gør meget ud af at sige – og jeg synes helt berettiget, og jeg er helt enig – at vi har fået for meget politisk/statslig styring af kunststøtten. Det gør hr. Simon Emil Ammitzbøll meget ud af. Alligevel er det sådan, at han er medforslagsstiller til et forslag, der konstaterer, at der er den balance, der skal være. Det vil sige, at hr. Simon Emil Ammitzbøll altså er medforslagsstiller til et forslag, som han sådan set er uenig i, fordi det er vigtigt for ham at være enig med regeringen. Og så kan man selvfølgelig filosofere over, hvad der får hr. Simon Emil Ammitzbøll til at lægge så meget vægt på at være medlem af et støtteparti for en regering, som han jo med fuld ret kritiserer for at føre en økonomisk fuldstændig uforsvarlig politik.

Kl. 12:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:09

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det sidste vil jeg med glæde svare på. Det er jo sådan, at den økonomiske politik ville blive værre, hvis det var hr. Per Clausen og konsorter, der skulle bestemme. Så ville det underskud have nogle dimensioner, som slet ikke var til at fatte. Det, vi er interesserede i, er at sikre en stabil økonomisk politik; sikre at udgifter og indtægter hænger bedre sammen; sikre at man får lavet nogle dybtgående reformer både af efterlønssystem, dagpenge og skattesystem, sådan at vi fremtidigt også kan være et samfund, der er præget af velstand. Derfor stemmer jeg ikke for alle de forslag, som hr. Per Clausen og andre vil komme med, om, at der skal komme flere udgifter, uden at man kommer med forslag om, hvorfra der skal komme flere indtægter. Hr. Per Clausen er kommet med det ene udgiftsforslag efter det andet – de bliver ikke støttet med Liberal Alliances stemmer.

Så synes jeg i øvrigt, at hr. Per Clausen, når vi nu har kulturdebat, også skulle læse ordentligt: Der står en balance mellem politiske beslutninger om rammer, om mål. Der står da ikke noget om, at vi vil blande os. Tværtimod synes jeg, at jeg er kommet med eksempler på, hvor man bredt kommer til at blande sig for meget, også fra – om ikke hr. Per Clausens side – så i hvert fald fra andre oppositionspartiers side.

Kl. 12:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Jeg skal lige gøre opmærksom på, at når hr. Simon Emil Ammitzbøll omtaler Enhedslisten, er det ikke »hr. Per Clausen og konsorter«, så er det »hr. Per Clausen og Enhedslisten«, for der er ikke noget parti, der hedder »konsorter«.

Så er det kulturministeren.

Kl. 12:11

Kulturministeren (Carina Christensen):

Så lærte vi alle sammen, hvad Enhedslisten hedder, det var godt.

Jeg vil gerne sige tak til de partier, der har stillet den her forespørgsel. Jeg synes, det har været en god debat, og jeg synes, det er nyttigt, vi har de her brede kulturpolitiske debatter, hvor der er tid og rum til fordybelse og til at høre, hvad partiernes holdning er. Uanset om vi stemmer for hinandens forslag til vedtagelse eller ej, vidner de to forslag til vedtagelse, der er fremsat, alligevel om en bred konsensus i dansk kulturpolitik, og det tegner i hvert fald godt for det videre arbejde vedrørende at sikre et godt og velfungerende kulturliv i det her land. Da hr. Mogens Jensen var oppe med sit ordførerindlæg, siger han først: Kære kulturminister, lad nu være med at tegne et skønsmaleri af situationen i Danmark. Men lidt efter lyder det alligevel konstaterende fra hr. Mogens Jensen: Vi har jo et godt og rigt kulturliv i Danmark. Det synes jeg sådan set også vi kan konstatere efter at have hørt debatten her i dag, men vi må dog selvfølgelig erkende, at der er udfordringer på visse områder, og det er selvfølgelig også noget, vi løbende skal være opmærksomme på.

Kulturpolitik er jo rigtig mange ting, der er mange forlig på det her område, og der er mange ting, vi beskæftiger os med. I dag har det handlet om nogle særlige ting, bl.a. var hr. Mogens Jensen inde på fire særlige udfordringer, som vi har drøftet her i dag, og vedrørende dem kan jeg sige, at vi sådan set er meget enige.

Vi har snakket om det kunstneriske vækstlag, det tror jeg alle vil synes er noget, vi skal støtte op om og arbejde aktivt og videre med.

Vi har drøftet armslængdeprincippet, og der oplever jeg også en bred enighed her i Folketinget. Jeg synes, det er fint, vi har debatten om armslængdeprincippet, for det er jo netop ikke noget, der er nedfældet ved lov, men noget, som handler om en balance, og der er det jo vigtigt, at vi hele tiden kigger på den her balance og har en åben debat om det også.

Hr. Mogens Jensen var inde på, at Socialdemokraterne ikke ønsker en unødigt detailstyring af kulturinstitutionerne. Der kan jeg sige at regeringen er helt enig, for det ønsker vi sådan set heller ikke.

Så har Socialdemokraterne en holdning om, at de ønsker, at flere danskere skal sikres adgang til kulturinstitutionerne. Og det er jo netop en af hovedintentionerne bag vores nye strategi »Kultur for Alle«.

Så på den måde tegner der sig på det her område og det her felt inden for kulturpolitikken en god og bred enighed, som jeg synes vi konstruktivt skal arbejde videre med. Socialdemokraterne er så kommet med 12 forslag, og dem kigger jeg da meget gerne på og indgår i en drøftelse af. Det afgørende er i sidste ende jo altid finansiering, og om man også kan finde pengene til det. Men det kunne jeg høre hr. Mogens Jensen var klar til, og det ser jo rigtig, rigtig godt ud.

Der har været en drøftelse om selvcensur. Jeg tror, det var et spørgsmål, der blev stillet af fru Karin Nødgaard til hr. Mogens Jensen, om den her undersøgelse, der har været meget drøftet i den her uge, fra Ugebrevet A4. Nu kan man jo sige meget om selve undersøgelsen, og der er blevet sagt meget godt og skidt om den. Jeg vil bare sige, at hvis det forholder sig sådan, at der er kunstnere i det her land, der er bange for at ytre sig eller ikke tør indgå i nye kunstneriske produktioner af frygt for repressalier, ja, så er det et stort demokratisk problem. Jeg har nu indkaldt kunstnernes organisationer til et møde, hvor vi så har mulighed for at sætte det her tema på. Jeg vil selvfølgelig gerne orientere Folketingets Kulturudvalg om, hvad der kommer ud af det møde, og om der er behov for tiltag på det område.

Til Venstres ordfører, hr. Troels Christensen, vil jeg også sige tak for et fint indlæg. Man mærker tydeligt den store glæde, der er ved kulturen, og det tegner også godt og konstruktivt for det kommende samarbejde. Jeg er helt enig i, at vores fællesskab, vores nationale fællesskab i Danmark er udfordret, og der er det, at kunsten, kulturen

og kulturarven kan gå ind og hjælpe os på vej. De kan give os fælles oplevelser, fælles referencer og et godt og solidt kendskab til vores fælles historie osv. og dermed indirekte være med til at styrke sammenhængskraften, og det tror jeg er noget alle partier sådan set er optaget af.

Da hr. Troels Christensen sagde, at de rytmiske spillesteder havde fået flere penge, så lød det i to spørgsmål, bl.a. fra hr. Johs. Poulsen, som om det sandelig ikke var rigtigt, at de havde fået flere penge. Der vil jeg bare understrege, at der *er* gået flere penge til de rytmiske spillesteder. Det er rigtigt, at der i foråret var en skatteaftale, hvor man var inde og fratage en PL-regulering af nogle støtteordninger, som står på erhvervsredegørelsen. De penge blev så ført tilbage med finansloven for næste år. Man har lov til at blive klogere. Jeg synes, det er godt, at de partier, der stod bag den første aftale, nemlig skatteaftalen, senere hen sagde, at de faktisk godt vil gå ind og prioritere de her områder alligevel. Så det er sikret. Men derudover er der altså også sikret yderligere penge til de rytmiske spillesteder. De kommer så fra Peter Schaufuss-midlerne, hvor vi har været inde at lave en omprioritering og har valgt at prioritere nogle af de midler, så de altså fremover kommer til at gå til de rytmiske spillesteder og dermed ikke længere skal gå til Peter Schaufuss-balletten. Så hr. Troels Christensen har altså helt ret i, at der er sket en styrkelse af de rytmiske spillesteder, og jeg er også helt enig i, at det sådan set er ganske tiltrængt.

Nu er hr. Per Clausen her ikke lige, men så kan jeg sige det til de øvrige. Hr. Per Clausen var i et spørgsmål til hr. Troels Christensen inde på, om kulturbudgettet generelt har været PL-reguleret hen over årene. Han fik det fremstillet, som om jeg skulle have sagt, at beløbet har været det samme siden 2001, og derfor skulle der ikke være det samme stabile niveau.

Kl. 12:16

Jeg kan sige, at vi i Kulturministeriet netop har udarbejdet en oversigt over bevillingerne til kultur i årene 2001-2010. Der har selvfølgelig været udsving over årene, men når vi sammenligner år 2010 med år 2001, kan vi altså konstatere en stigning. Og tallene for 2010 *er* beregnet i årets priser, de er rensat for udsving vedrørende kommunalreformen, ressortændringer osv., så de udtrykker altså en reel stigning – bare for at slå det helt fast. Hvis nogen er interesseret i at se de tal, sender vi dem selvfølgelig også meget gerne over til Kulturudvalget.

Fru Karin Nødgaard holdt et rigtig fint indlæg, og jeg synes, at man skal rose Dansk Folkepartis store engagement på kulturområdet. Det kan vi ikke mindst se på finansloven, hvor jeg især gerne vil rose Dansk Folkeparti for at have kæmpet for huskunstnerordningen. Jeg ved, at den vil blive til stor glæde og gavn for børn og unge i hele landet, og det er i hvert fald dem, der har båret den helt frem. Og jeg kan sige, at Venstre og De Konservative også er glade for den her ordning, så det var et lykkeligt resultat, som tegner godt for fremtiden.

Nu er fru Pernille Frahm gået, men jeg vil dog alligevel lige sige to ting til fru Pernille Frahms indlæg. Jeg er enig med hende i, at kultur i høj grad gror nedefra, og derfor synes jeg også, det er helt vigtigt, at vi erkender, at det her er et fælles ansvar. Hvis man skal have et rigt kulturliv i hele landet, må man samarbejde med kommunerne ude lokalt, og det er også det, der har været intentionen med min danmarksturné og også fremadrettet ligger i strategien »Kultur for Alle«.

Så var fru Pernille Frahm meget frustreret over, at der bliver skåret ned på den lokale kultur, som hun siger, altså at vi nu skærer kulturskoler væk og nu skærer billedkunstskoler væk. Der må jeg altså bare sige endnu en gang, at det, der har været tale om i forhold til kulturskoler og billedkunstskoler, har været en 4-årig forsøgsperiode, som har løbet i årene 2006, 2007, 2008 og 2009. Der var enighed blandt Folketingets partier – de fleste af dem i hvert fald – om, at

man ville have sådan en 4-årig forsøgspulje. Nu er den så løbet ud – det gør forsøgspuljer nu engang – men der er altså ikke tale om, at vi aktivt har været inde og skære noget væk. Det har været en forsøgspulje, og nu er den afsluttet. Man har så mulighed for at bruge de erfaringer ude i landet, som er kommet ud af den her fine og nyttige, synes jeg, forsøgspulje, der har været.

Jeg vil også sige velkommen til vores nye konservative ordfører, hr. Henrik Rasmussen, som også viste et fint engagement heroppe fra talerstolen, og det tegner også godt for det videre samarbejde. Der var et spørgsmål til hr. Henrik Rasmussen fra hr. Mogens Jensen om Nationalmuseet og situationen på Nationalmuseet, og man fornemmede, at hr. Mogens Jensen var bekymret for situationen derovre. Der vil jeg sige, at vi selvfølgelig følger situationen på Nationalmuseet meget tæt. Det er jo også en institution, som betyder rigtig meget for regeringen, og det er dejligt, at den betyder meget for mange af Folketingets partier, men det, jeg generelt er optaget af, er, at vi får set på vores museumsområde meget bredt i hele landet. Hvis man skal være bekymret på museernes vegne lige nu, tror jeg, vi skal kigge på de kulturhistoriske museer. Derfor er det også en del af strategien »Kultur for Alle«, at vi nu nedsætter et museumsudvalg, hvor vi ser på, om vores museer generelt i det her land er rustet til fremtiden.

Hr. Johs. Poulsen tegnede et måske lidt dystert, synes jeg, billede af den kulturpolitiske situation. Der vil jeg sige, at det næsten er ærgerligt, at hr. Johs. Poulsen ikke havde tid til at tage med rundt i hele landet. Nu ved jeg jo, at han var med på et af møderne på danmarksturneen. Jeg synes, det var et godt og konstruktivt møde, vi havde deroppe, men hvis nu hr. Johs. Poulsen havde haft mulighed for at komme med rundt i hele landet, ville han have set, at det går rigtig godt for kunsten og kulturen i det her land. Selv om der er udfordringer, er der et stort engagement, og kommunerne brænder virkelig for den her opgave, og der kan blive et rigtig godt samarbejde mellem staten og kommunerne fremover.

Der var også en lille dyster stemning i forbindelse med forlig og samarbejde. Jeg har taget en hel liste med over, hvor mange brede forlig der er på kulturens område. Sådan er det nu, og sådan ønsker jeg også, at det skal være fremover. Så jeg vil sige, at jeg gerne inviterer til yderligere samarbejde. Med hensyn til det kom der også en hilsen – en slags julehilsen var det, den kom i hvert fald lige før jul – hvor man bl.a. efterlyste et større samarbejde på teaterområdet. Nu er det jo sådan, at de partier, der sendte brevet til mig før jul, også havde sendt et brev til den tidligere kulturminister, hvor man selv opsagde samarbejdet på teaterområdet. Og vi ser jo også, at der er uenigheder, ikke mindst på egnsteaterområdet, hvor der i hvert fald ikke er enighed blandt partierne.

Men nu er det jo sådan, at teaterudvalget snart kommer med deres rapport, og der inviterer jeg selvfølgelig bredt partierne over. Så skal vi have en snak om, hvad der skal ske på teaterområdet fremover. Hvis det skal resultere i en revision af teaterloven på sigt, tror jeg, det er vigtigt, at vi står sammen om det. Der vil så blive indkaldt til et møde ganske snart, hvor vi i fællesskab skal drøfte den rapport og de anbefalinger, der kommer fra teaterudvalget.

Jeg ville gerne have sagt noget mere, men den røde lampe lyser desværre.

Kl. 12:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hvis ministeren ikke er helt færdig, kan der godt lige bevilges et par minutters længere taletid. Det skal ikke være sådan, at vi afbryder noget vigtigt.

Kl. 12:21

Kulturministeren (Carina Christensen):

Tak. Jeg har to bemærkninger mere, nemlig til hr. Johs. Poulsen, lidt vedrørende design og arkitektur, hvor Det Radikale Venstres synes,

at det skal være et stort satsningsområde. Det er jeg sådan set helt enig i, det er regeringen også meget optaget af, og det er også noget, som vi ønsker at satse på. Så blev der sagt, at regeringen skulle være lidt bagstræberisk i forhold til eksempelvis at styrke designområdet og designuddannelserne osv. Jeg tror, at man måske også godt kunne pege pilen lidt tilbage i forhold til hele uddannelsesområdet inden for arkitektur og design, hvor jeg i hvert fald synes at have oplevet, at Det Radikale Venstre måske har været lidt bagstræberisk i forhold til fremtidens uddannelser på det her område. Det kan jo også bunde i en reel uenighed, men det er noget, vi også kommer til at drøfte i det kommende år. Men målet er vi i hvert fald fuldstændig enige om, nemlig at vi skal styrke design- og arkitekturpolitikken i det her land.

Jeg kan ikke lade være med at bemærke, at netop hr. Johs. Poulsen nævnte Det Jyske Ensemble. Jeg ved jo godt, at interessen selvfølgelig ligger lige for, når man kommer oppe fra det område, men det er jo netop igen en beslutning, der er truffet i et armslængdeorgan, hvor Kunstrådets Musikudvalg har lavet en rapport efter at have kigget på vores basisensembler i hele landet og er kommet frem til, at de synes, vi har et basisensemble for meget, og derfor har valgt at indstille støtten til Det Jyske Ensemble. Der er det jo, at det kan være fristende for os som politikere at gå ind og sige: Jamen det synes vi ikke, vi vil meget gerne lokalt støtte vores jyske ensemble og så overrulle den her beslutning. Men der må man igen anerkende, at det er en beslutning, der er truffet i et armslængdeorgan, altså af de kunstfaglige eksperter.

En lille kort bemærkning til hr. Per Clausen, som igen siger, at det her handler i bund og grund om penge. Jeg må bare opfordre Enhedslisten til nogle gange også at se på, at det ikke altid kun handler om flere penge, men sådan set også om, hvordan vi bruger de penge, som vi allerede har på det her område, og 6 mia. kr. om året synes jeg faktisk er ganske, ganske mange penge.

Til hr. Simon Emil Ammitzbøll vil jeg sige, at jeg glæder mig selvfølgelig over Liberal Alliances opbakning til »Kultur for Alle«, og jeg glæder mig også til det fremtidige samarbejde. Jeg er helt enig i og synes også, det er vigtigt, vi har en åben debat om armslængdeprincippet og om, at balancen hele tiden er vigtig at se på.

Jeg synes også, det var interessant at høre de meget stærke fortællere for armslængdeprincippet. Bl.a. hr. Mogens Jensen omtalte andres medlemmer af Danmarks Radios bestyrelse, hvad man må sige og hvad man ikke må sige, og jeg kan sige, at regeringen har foreslået, at vi simpelt hen ændrer bestyrelsesformen i Danmarks Radio og går helt over til en professionel bestyrelse, så det ikke er Folketingets partier, der udpeger medlemmerne af Danmarks Radios bestyrelse. Den model er hr. Mogens Jensen jo så imod, men det kan jo være, der viser sig nye takter efter dagens debat, og det kan vi jo så drøfte under de kommende medieforhandlinger. Jeg glæder mig i hvert fald også til de forhandlinger.

Det var vist ordene.

Kl. 12:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Ministeren bedes blive stående. Der er nogle spørgsmål, og det første er fra hr. Mogens Jensen.

Kl. 12:24

Mogens Jensen (S):

Bare ganske kort må jeg sige til ministeren, at det, at Det Jyske Ensemble nu ser ud til at blive opløst, og det vil sige, at et geografisk udkantsområde i Danmark nu mister den adgang, der er til at høre klassisk musik live, altså ikke er udtryk for en armslængdebeslutning andet end derhen, at når man ikke har de nødvendige ressourcer, må man prioritere, og så bliver man nødt til at prioritere sådan et ensemble væk. Så det er altså ministeren, der i sidste ende sidder med ansvaret for det.

Vedrørende DR's bestyrelse er der jo overhovedet ikke nogen garanti for, at bestyrelsesmedlemmer ikke blander sig i DR's virksomhed, som Dansk Folkepartis udpegede og kulturministerens egen udpegede gør i øjeblikket, bare fordi kulturministeren kommer til at udpege alle bestyrelsesmedlemmer.

Kl. 12:27

Må jeg så ikke spørge kulturministeren vedrørende »Kultur for Alle«: Hvorfor er det sådan, at kulturministeren ikke tager fat i en af de mest succesfulde politikker, der er gennemført på et socialdemokratisk forslag, og regeringen så tager det op, nemlig det at sikre gratis adgang til museerne? Det er jo det, der virkelig har skaffet mange, mange nye kunder ind på museerne, og vi har lige set i Børsen i dag, at det er en kæmpesucces i 2009, et kæmpestort antal nye mennesker, der kommer på museer. Hvorfor er det ikke et centralt element i regeringens udspil »Kultur for Alle«?

Kl. 12:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 12:25

Kulturministeren (Carina Christensen):

Det Jyske Ensemble kan vi diskutere en anden dag, men jeg fastholder, at det er en beslutning, der er truffet i et armslængdeorgan, og derfor må man selvfølgelig også respektere sådan en beslutning. DR's bestyrelse kan vi sådan set også vende tilbage til, men jeg håber da, at hr. Mogens Jensen igen aktivt vil overveje vores forslag om en ren professionel bestyrelse, som sikkert kunne løse mange af de problemer, som hr. Mogens Jensen åbenbart selv synes at der er med den nuværende bestyrelse.

Vedrørende »Kultur for Alle« og forslaget om gratis adgang til museer må jeg bare sige, at regeringen jo allerede har indført gratis adgang til rigtig mange museer. Der er gratis adgang til Nationalmuseet, der er gratis adgang til Statens Museum for Kunst, ikke særudstillingerne, men i hvert fald de permanente samlinger, og børn og unge har jo så gratis adgang til de statsanerkendte museer i det her land. Så det er jo noget, som vi absolut aktivt har arbejdet med allerede og selvfølgelig også fortsætter med fremover.

Kl. 12:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 12:26

Mogens Jensen (S):

Skulle det betragtes som et tilsagn fra kulturministeren om, at nu har man to store museer i København, som københavnere og de, der en gang imellem kommer til København, kan have glæde af? Men det her handler jo om, at vi skal have danskere i hele landet til at få en mulighed for at opleve museerne. Når det nu er så stor en succes, burde kulturministeren så ikke, som Socialdemokraterne har foreslået, sige: O.k., så sætter vi ressourcer af til gradvis at indføre gratis adgang på en lang række andre museer rundtomkring i landet. Vi ved, at det virker, så hvorfor er det ikke noget, hvortil kulturministeren bare siger, at det sætter vi i gang og det vil vi gerne arbejde for, frem for lidt fesent i udspillet »Kultur for Alle« bare at foreslå, at nu skal vi evaluere ordningen. Den er jo evalueret. Den har været en kæmpe, kæmpe succes.

Må jeg så spørge kulturministeren – og jeg er glad for, at der er en positiv tilgang til at ville skabe brede forlig og samarbejde osv. – om det betyder, at kulturministeren vil indbyde Folketingets partier til drøftelser om, hvordan vi kan være med til at realisere bl.a. nogle af de forslag, som kulturministeren selv har foreslået i »Kultur for Alle«.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 12:27

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg må sige til hr. Mogens Jensen, at jeg ikke tror, at der er nogen nemme løsninger eller nogen hovsaløsninger, vi bare lige kan tage ned fra hylden, når det handler om, hvordan vi i fremtiden skal sikre, at flere danskere får lyst til at besøge vores mange museer, ikke mindst vores kulturhistoriske museer, og ikke mindst at børn og unge oplever det som en god og positiv og spændende oplevelse at være på et museum. Selvfølgelig kan selve prisen for at komme ind, altså om der er gratis adgang eller ej, have en betydning, og derfor siger jeg også: Lad os evaluere den ordning, der nu har kørt nogle år, og se, om der er gjort positive erfaringer med hensyn til det.

Men derudover er jeg altså ret optaget af, at vi kigger på museerne som helhed og kigger på, hvordan vi som helhed kan sikre, at vores mange museer i det her land opleves som relevante og vedkommende kulturtilbud af moderne danskere anno 2010. Jeg tror simpelt hen ikke på, at gratis adgang alene kan løse det. Det handler altså også om, hvad man oplever, når man kommer ind på museerne, om formidlingen er spændende, attraktiv, om der er mulighed for interaktivitet osv., således at det kan være en god og spændende og berigende oplevelse at komme på et museum. Gratis adgang løser det altså ikke alene, men det kan selvfølgelig godt være en del af løsningen, og derfor har regeringen også allerede taget det værktøj i brug i dag.

Kl. 12:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 12:29

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg har nu her under forespørgslen spurgt de borgerlige ordførere en del med hensyn til vækstagspolitikken på kulturområdet i Danmark. Ministerens udspil hedder jo »Kultur for Alle«, og derfor vil jeg godt spørge ministeren lidt i forhold til netop det, som ministeren også her i sine seneste svar kommer ind på, netop kulturskolerne og de billedkunstneriske grundkurser. Jeg er selv provinsbo, jeg er nordjyde, og det vedkender jeg mig med glæde. De fleste af netop de skoler, der blev oprettet som kulturskoler og i forbindelse med de billedkunstneriske grundkurser, lå jo i provinsen, altså der, hvor der mange gange er den største afstand fra, hvor man bor, og ind til de helt store byer, hvor de fleste kulturtilbud er.

Når nu ministeren udråber sit program som værende kultur for alle, så må man sige, at det er ærgerligt, og jeg kan sige det også fra de områder, hvor jeg bor, at man har fjernet tilskuddet netop til de institutioner og skoler, som var bygget op derude af kommunerne, men med en statslig medfinansiering, som netop kunne være med til at understøtte og videreudvikle vækstlaget.

Jeg har nu her under forespørgslen spurgt de borgerlige ordførere en del med hensyn til vækstagspolitikken på kulturområdet i Danmark. Ministerens udspil hedder jo »Kultur for Alle«, og derfor vil jeg godt spørge ministeren lidt i forhold til netop det, som ministeren også her i sine seneste svar kommer ind på, netop kulturskolerne og de billedkunstneriske grundkurser. Jeg er selv provinsbo, jeg er nordjyde, og det vedkender jeg mig med glæde. De fleste af netop de skoler, der blev oprettet som kulturskoler og i forbindelse med de billedkunstneriske grundkurser, lå jo i provinsen, altså der, hvor der mange gange er den største afstand fra, hvor man bor, og ind til de helt store byer, hvor de fleste kulturtilbud er.

Når nu ministeren udråber sit program som værende kultur for alle, så må man sige, at det er ærgerligt, og jeg kan sige det også fra de områder, hvor jeg bor, at man har fjernet tilskuddet netop til de institutioner og skoler, som var bygget op derude af kommunerne, men med en statslig medfinansiering, som netop kunne være med til at understøtte og videreudvikle vækstlaget.

Kl. 12:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak. Ministeren.

Kl. 12:30

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg synes bestemt ikke, at hr. Flemming Møller Mortensen skal skamme sig over at komme fra provinsen. Jeg kommer også fra provinsen. Det er så ikke Nordjylland, men det er Fyn, det er Middelfart. Så vi er i samme båd, og det kan vi kun være stolte over.

Kl. 12:30

Jeg vil gerne sige vedrørende det her såkaldte tilskud til kulturskoler og billedkunstskoler, som vi nu aktivt skulle have været inde at fjerne, at det ville klæde Socialdemokraterne at vedstå de aftaler, som de selv har været med til at indgå. Socialdemokraterne var jo med til at bestemme forud for 2006, at der skulle laves en fireårig forsøgspulje, hvori man ville afsætte midler – jeg tror, det var 3 mio. kr. om året over en fireårig periode – til at lave forsøg rundtomkring i landet med kulturskoler og billedskoler. Og man vidste jo godt, at det er sådan med en forsøgspulje, at den løber ud en dag. Det var jo ikke en permanent ordning, vi indførte tilbage i 2006, og derfor er det helt naturligt, at forsøget nu er løbet til ende, og at pengene er brugt op. Det bør man også tage ansvaret for som aftalepart, og det er Socialdemokraterne altså i det her tilfælde.

Så kan man så have et ønske om, at det skal køres videre, eller man kan ønske at gøre det til en permanent ordning, det må så indgå i finanslovforhandlingerne efterfølgende. Her har regeringen sammen med Dansk Folkeparti prioriteret, at vi gerne vil køre videre med huskunstnerordningen. Vi synes, det har været en rigtig, rigtig fin ordning, der er kommet ud med nogle rigtig positive evalueringer, og her er jeg rigtig glad for, at det er lykkedes partierne bag finansloven at sikre penge til huskunstnerordningen. Og så er man jo velkommen til at byde ind med andre forslag fra øvrige partier.

Kl. 12:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 12:31

Flemming Møller Mortensen (S):

Ja, og det er jo netop, hvad vi har gjort fra socialdemokratisk side. Det er naturligvis også derfor, jeg bruger tid på det her i forespørgslen i dag. Jeg synes, det ville have været klædeligt, at kulturministeren også havde sagt, at netop kulturskolerne og de billedkunstneriske grundkurser var blevet evalueret særdeles flot og særdeles positivt, og at det blev udtrykt, at det virkelig havde været en succes. I politik er det jo, som det er i alle mulige andre sammenhænge, og hvorfor skal vi ikke gøre noget mere af det, vi gør godt? Og derfor er det så pokkers kreperligt og ærgerligt, at den borgerlige regering med støtte fra Dansk Folkeparti ikke har ønsket at videreføre netop det, som var blevet evalueret så succesfuldt. For vi er fuldstændig enige med regeringspartierne i, at huskunstnerordningen var noget, der også skulle videreføres, og det har vi bestemt heller ikke undladt at sige i den debat, der har været. Men når man undlader at videreføre noget andet og siger, at man har prioriteret, må vi blot sige, at man har lagt noget ned, der var succesfuldt, og det virker jo ikke, som om kommunernes situation i dag rent økonomisk gør, at kommunerne umiddelbart kan finde de penge, jævnfør at man har fjernet det statslige tilskud.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 12:32

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jamen jeg synes simpelt hen, man vender det fuldstændig forkert, hvis man siger, at vi har lagt noget ned, der var succesfuldt. Altså, staten har, sammen med Socialdemokraterne, sammen med en bred vifte af Folketingets partier, forud for år 2006 givet mulighed for, at kommunerne kunne køre nogle forsøg med kulturskoler og billedkunstneriske grundkurser osv., og man havde afsat en pose penge, så der var penge til at køre det her forsøg i 4 år. Nu er forsøgsperioden udløbet, og nu har man gjort sig nogle rigtig gode erfaringer derude, og man har altså mulighed for at køre det videre og bruge de erfaringer, man har gjort sig. Jeg tror såmænd ikke, at eksempelvis kulturskolerne nu er lagt ned.

Mit indtryk er, når jeg kommer rundt i landet, at mange kommuner er opsat på at køre det her videre. Min erfaring er også, at Statens Kunstfond er positiv over for at se på det her område og også se på, om det var et sted, de kunne gå ind og støtte. Men jeg må sige, at det jo ikke kan være sådan, at man aldrig nogen sinde kan sætte en forsøgspulje i gang, gøre sig nogle erfaringer og så sige, at det var så det, og at nu vil man gerne have lov til at afprøve noget andet. For hvis alting skal være en permanent ordning, i det sekund vi har sat det i gang, ja, så er der jo næppe noget parti, der efterhånden tør sætte nye forsøgspuljer i gang. Jeg er glad for den forsøgsordning, der har været. Nu er den løbet ud. Det kan være, vi en dag skal starte et tilsvarende forsøg op, det kan være, vi skal lave forsøg med noget andet, men i første omgang synes jeg, vi skal glæde os over, at vi kan videreføre huskunstnerordningen; det tror jeg der vil være rigtig mange børn og unge der er glade for i det her land.

Kl. 12:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Johs. Poulsen.

Kl. 12:34

Johs. Poulsen (RV):

Tak for det.

Jeg opfatter det nu sådan, at det måske mere handler om, hvorvidt der skal være et egentligt statsligt engagement i det, man kunne kalde fødekæden på det billedkunstneriske område, men lad det nu være. Det synes jeg i øvrigt er en helt relevant diskussion.

Men jeg tog egentlig ordet for at sige til kulturministeren, at hvis kulturministeren mener, jeg sagde, at regeringen og ministeren er bagstræberiske med hensyn til udviklingen på design- og arkitekturområdet, er det ikke et udtryk, jeg har brugt. Det må være et, kulturministeren har hørt andre steder og måske derfor har fået det lidt ind under huden. Men det var ikke det udtryk, jeg brugte. Jeg udtrykte tværtimod, at man måske er lidt passiv i forhold til de potentialer, der er på design- og arkitekturområdet, hvor vi mener, at man i virkeligheden ved både at lave rammevilkår og for den sags skyld også strukturelt tilpasse sig på nogle områder kan fremme en udvikling. Vi er bare ikke enige med ministeren i den strukturelle tilpasning, ministeren vil lave ved at lægge nogle uddannelser sammen og så færdig, så er tingene løst. Vi mener, at udfordringerne på de områder er helt anderledes og meget større, og at det er det, der skal til, så derfor ikke bagstræberisk, men passiv.

Det andet er, at jeg sagde lige nøjagtig ...

Kl. 12:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Det må komme i et andet spørgsmål, vi har overskredet tiden.

Ministeren.

Kl. 12:35

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jamen jeg er da glad for, at hr. Johs. Poulsen ikke synes, regeringen er bagstræberisk. Det synes vi sådan set heller ikke selv vi er, og vi synes heller ikke, vi er passive, når det handler om design og arkitektur. Jeg synes rent faktisk, at der sker rigtig meget på de felter, og det sker jo ikke kun i Kulturministeriet, men i høj grad også i Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Hvis vi skal bringe ordet passiv på banen, kan man sige, at vi måske har været passive i forhold til at komme videre i forhold til at styrke vores designeruddannelse. Her ville jeg meget gerne være nået langt længere, men der er jo en årsag til, at regeringen måske udadtil har virket lidt passiv, for vi har jo en bred forligskreds på det område. Jeg ønsker at fusionere uddannelser på området for at styrke dem og for at sikre, at vi på sigt står bedre i forhold til de unge mennesker, der læser på vores design- og arkitekturuddannelser, og som skal ud og tegne Danmark på det felt fremover.

Men her er vi passive lige nu, fordi vi afventer, at den nuværende forligsperiode udløber. Så må vi forhandle et nyt forlig og se, om vi så aktivt kan komme videre på det felt. Der er jo bl.a. uenighed med hr. Johs. Poulsen og Det Radikale Venstre, så jeg må se, om vi her i løbet af foråret, når vi skal have forhandlingerne, kan nå et skridt videre, så vi ikke længere er passive, men aktive på også dette felt.

Kl. 12:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Johs. Poulsen.

Kl. 12:36

Johs. Poulsen (RV):

Ja, det er jo lige nøjagtig, fordi ministerens initiativer ikke sætter den udviklende dagsordenen, men kun handler om at fusionere nogle ting ud fra nogle økonomiske årsager.

Det er svært for mig at komme ind på alle delene, når ministeren får ekstra taletid, og vi andre ikke får det. Men uanset hvad vil jeg bare sige igen, at det, jeg sagde om at være bagstræberisk, var, at ministeren ikke kunne citere mig for det. Det er ikke det samme som at sige, at nu er ministeren glad for, at jeg ikke mener, regeringen er bagstræberisk.

Spørgsmål 2: Vil ministeren i lyset af det, der er sagt om et bredt samarbejde, også sikre, at vi fremadrettet får et bredt samarbejde om den måde, kulturaftalerne skal fungere på? Der er jo rejst en kritik, og fra nogle sider er der udtrykt frygt for, at kulturaftalerne måske sander til i administration, i detailstyring og i kontrol. Det er også noget, vi er meget optaget af ikke sker, og vil ministeren derfor i hvert fald som udgangspunkt lægge op til, at vi kan få en bred aftale om, hvordan aftalerne skal administreres, og lægge op til, at vi i fællesskab drøfter tingene, således at de netop ikke sander til i administration, detailstyring og kontrol?

Kl. 12:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 12:37

Kulturministeren (Carina Christensen):

Ja, det vil jeg meget gerne. Jeg synes, kulturaftalerne er en rigtig god ting, og jeg tror også på, at de er kommet for at blive. Det var noget, der blev skabt under SR-regeringen i sin tid, vi har ført projektet videre, og jeg må sige, at når jeg rejser rundt i hele landet, kan jeg mærke, at de er en succes. Kommunerne synes, det er en god måde at samarbejde med staten på, og det synes jeg vi skal bygge videre på.

Jeg tager meget gerne en drøftelse med partierne herinde, også om hvordan vi kan sikre, at det ikke bliver for detailorienteret eller hæmmende på anden måde. Jeg ønsker, der skal være et godt, konstruktivt og solidt samarbejde med kommunerne i det her land, for jeg tror på, at vi på sigt sikrer kultur for alle i hele landet og sikrer, at vi fortsat kan have et rigt og levende kulturliv, så den drøftelse tager jeg også meget gerne med Folketingets partier.

Kl. 12:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren. Så er det hr. Mogens Jensen, der til afslutning har bedt om ordet som ordfører for forespørgerne.

Kl. 12:38

(Ordfører for forespørgerne)

Mogens Jensen (S):

Tak. Jeg vil jo også gerne takke for en rigtig god debat. Jeg mener, det er vigtigt, at vi med jævne mellemrum får en generel debat om den kulturpolitiske situation. Folk, der lytter til debatten, kan måske nogle gange få det indtryk, at det, vi taler om, er vel detaljeret, men sådan er det jo på alle områder, og jeg synes jo bare, at vi skal holde os for øje, at det, som er det egentlige formål med sådan en debat her, jo er at skabe de bedst mulige rammer for, at vi har et aktivt og rigt kulturliv og en rigtig god og righoldig kunstproduktion i Danmark, der giver danskerne muligheder for fantastiske oplevelser inden for teater, billedkunst og film og alle de andre kunst- og kulturområder.

Jeg må stadig væk fastholde, at jeg altså synes, at kulturministeren og også nogle af de borgerlige ordførere har en tendens til – det kan godt ske, at det ligger i rollen, men så må man måske engang imellem gå ud af rollen – ligesom bare at male det gode billede. Så kan det godt ske, at oppositionen ofte har en tendens til at male det sorte billede op, og det har jo måske også noget med rollen at gøre. Men det er også derfor, jeg synes, at vi godt kan tillade os, når nogle af os har arbejdet lang tid med det her område, at prøve at være lidt mere nøgterne og måske se tingene lidt mere fra begge sider i sådan en debat som den her. For, som kulturministeren sagde, så sagde jeg også i mit indlæg, at jeg synes, vi har et rigt og godt kulturliv i Danmark og mange, mange dygtige kunstnere. Der bliver skabt rigtig, rigtig meget god kunst og mange kulturoplevelser for danskerne. Men udgangspunktet er bare, at det kan gøres meget bedre.

Jeg nævnte i mit oplæg – og det er jo blevet suppleret af flere andre ordførere her i dag – en række ting, som vi faktisk kan gøre bedre. En af dem er jo altså at sikre vækstlagene på en hel anden måde, end vi gør det i dag. Det er jo ikke noget, jeg har fundet på. Kunstrådets formand, Mads Øvlisen, har gang på gang været ude at kritisere, at der ikke bliver gjort nok på det her område, og at et af problemerne er, at man har for få frie midler i Kunstrådet til netop at prioritere de mange projekter, der kommer ind fra de mange unge kunstnere, som kommer med nye projekter. Så er det jo altså, at vi bremser vækstlagene, vi bremser udviklingen, og der er vi altså nødt til at finde en løsning på, hvordan vi får det sikret, også at det kommer helt nede fra.

Huskunstnerordningen er jo rigtig, rigtig god – den kan stimulere børnene i skolen. Men vi skal jo også have kigget på, hvad vi i øvrigt kan gøre i folkeskolen for at opprioritere det kunstneriske, kreative indhold. Det var jo udgangspunktet for regeringen, at huskunstnerordningen skulle væk, afskaffes. Det var da kun, fordi oppositionen råbte vagt i gevær, Kunstrådet råbte vagt i gevær, at den overhovedet blev fortsat, for ellers havde den lidt samme skæbne som de billedkunstneriske grundkurser og kulturskolerne.

Der er altså nogle modsatrettede bevægelser i regeringens politik: Man vil gerne – det siger man – støtte vækstlagene og støtte kunsten i udkantsområderne, men det man gør får den stik modsatte effekt. De billedkunstneriske grundkurser og kulturskolerne var initiativer,

som i dag kan forsvinde, fordi finansieringen ikke længere er til stede, og det var initiativer, der i stor udstrækning var i provinsen. Så jeg mener, at vi skal forsøge at samle Folketinget om en indsats på det område.

Jeg synes i forhold til det med detailstyringen, at vi nu kan gribe fat i nakken på os selv, når vi skal forhandle en ny mediereform, så det ikke bliver for detailstyret, men jeg synes altså også, at der er grund til, at ministeren måske iværksætter, at vi får kigget på alle de resultatkontrakter, der bliver lavet med kulturinstitutioner, for at se, om der ikke er noget, vi kan fjerne. Er der ikke noget bureaukrati, er der ikke nogen unødige detailstyringer, som vi kan fjerne, sådan at kulturinstitutionerne kommer til at blive mere frie? Det synes jeg faktisk de har fortjent. Der har været en udvikling, hvor man bruger mere og mere tid på administration frem for det, man er sat i verden for, nemlig at skabe kunst og være kreativ, og det synes jeg ikke er rimeligt.

Til sidst vil jeg sige – og jeg synes ikke, at jeg fik et klart tilsagn fra ministeren om det, men jeg håber, at det er ministerens udgangspunkt – at der som sagt er mange områder her, hvor vi, tror jeg, kan finde fodslag, ikke mindst i forhold til at sikre det her med, at vi får givet flere danskere mulighed for at opleve kunsten og kulturen, uden at den bliver proppet ned i halsen på dem. Det kræver altså, at ministeren sender en invitation ud til Folketingets partier og spørger, om de vil komme over i ministeriet og være med til eventuelt at lave en fælles indsats på det her område og selvfølgelig også at finansiere det. Jeg håber, at den invitation kommer.

Kl. 12:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren.

Da der ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemning om det fremsatte forslag til vedtagelse vil finde sted tirsdag den 19. januar 2010.

Kl. 12:44

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 19. januar 2010, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen. Jeg skal i øvrigt henvise til den omdelte ugeplan. Mødet er hævet. (Kl. 12:44).
